Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 28 (4528) ВІВТОРОК, 17 ЛЮТОГО 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Буханець долар доганяє

Пекарі: ми не винні, але хліб дорожчатиме

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Працівники хлібопекарських підприємств знову стоять біля Кабміну і лякають всеукраїнським страйком. Вимоги ті само: зняти обмеження на підвищення цін у хлібопекарській галузі і заборонити місцевій владі регулювати рентабельність хліба.

— Ми вже втретє виходимо під стіни Кабміну, але не для того, щоб захистити свої робочі місця і зарплату, а для того, щоб зберегти галузь у цілому, — повідомив голова Всеукраїнської профспілки працівників харчової, переробної промисловості і суміжних галузей Анатолій Тільних. — Уряд не виконує домовленостей і перекладає всю складність становища на плечі населення.

СТОР. 4

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Уряд пропонує внести зміни до переліку об’єктів, що не підлягають приватизації

До розкладу засідань цього пленарного тижня внесено майже 100 питань. Усі законопроекти, запропоновані народними депутатами, урядом і Президентом, увійшли до порядку денного. І тут немає жодної політичної складової. На цьому наголосив на вчорашній погоджувальній раді лідерів депутатських фракцій і комітетів Голова Верховної Ради Володимир Литвин. Більшість документів, додав він, депутати не встигли розглянути раніше.

Володимир Козак та Олександр Єфремов.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

СТОР. 2

КОРОТКО

❐ У Полтаві відкрито виставку живопису та гончарства «Україна на вістрі почуттів» *(Укрінформ).*

❐ Міське комунальне підприємство «Львівтеплоенерго» запустило в роботу нову модульну котельню *(Укрінформ).*

❐ Рейтингове агентство «Фітч рейтингс» знизило довгострокові рейтинги дефолту емітента в іноземній та національній валюті НАК «Нафтогаз України» з рівня «В» до «В-», *йдеться у повідомленні агентства.*

ПОДІЇ

Екологи закликають киян не купувати первоцвіти

У день всіх закоханих у столиці ловили браконьєрів, які промишляють продажем перших весняних квітів. Цього року букетики білих підсніжників, пролісків, шафрану в підземних переходах біля станцій метро пропонують уже не перший тиждень. Утім, напередодні свята торгівля первоцвітами пожвавішала.

Рідкісні квіти пропонували переважно літні жінки. Причому недешево — по 15—20 гривень за букетик.

СТОР. 5

Виробники відмовляються поставляти продукцію супермаркетам

Бо ті заборгували. Про це йшлося на нараді в івано-франківського міського голови. Зокрема, у торгових центрах «Арсен», «Сільпо», «Фаворит» виявлено «чималу прострочену заборгованість перед місцевими товаровиробниками», що тягне заборгованість останніх перед постачальниками сировини. Через це «до повного погашення» вирішили припинити поставки продукції Івано-Франківська харчосмакова фабрика, ВАТ «Молокозавод». Директор ВАТ «Івано-Франківський хлібокомбінат» Світлана Криворучко заявила, що ініціюватиме перегляд чинних договорів із низкою супермаркетів обласного центру з метою скорочення термінів оплати поставленої підприємством продукції, **повідомляє наш івано-франківський кореспондент Дарина НАЗАРЧУК.**

Ціна на молоко — відверте знущання з селян

У ході виїзних зустрічей із сільськими громадами представників Кам’янець-Подільської адміністрації з’ясувалося, що одним із найболючіших питань для селян є ціна на молоко, яку платять їм підприємці-переробники. Вона становить усього одну гривню 30 копійок за літр і не покриває жодних затрат на утримання великої рогатої худоби приватними господарниками. Розмови про будь-який прибуток видаються господарям насмішкою.

Районна адміністрація, яка постійно веде переговори з переробниками, нині добивається від них встановлення єдиної ціни на весь рік, що допоможе позбутися сезонних коливань та дасть змогу селянину спланувати витрати і дохід, **повідомляє наш власний кореспондент у Кам’янці-Подільському Віра ШПИЛЬОВА.**

Я ВАМ ПИШУ...

З «Голосом України» життя — затишніше

Ми з чоловіком передплачуємо «Голос України» з перших днів його виходу у світ, жили ми тоді в місті Жовті Води. Мій чоловік Іван Романович — учасник бойових дій, під час війни був поранений. З віком хвороб додалося, а останнім часом і я погано почуваюся. Нас до себе під опіку забрала дочка. Ми тепер живемо в Дніпропетровську, а діти нам дуже допомагають.

Коли переїхали до іншого міста, життя без улюбленої газети нам здалася якимось незатишним, і ми оформили нову передплату на «Голос України» з листопада.

Я читаю чоловікові газету з першої до останньої сторінки, чекаємо її, як члена родини. А наша сумлінна листоноша Василина Георгіївна доставляє нам пресу вчасно й регулярно.

Дуже вдячні за працю всьому колективу «Голосу України»! Бажаємо вам міцного здоров’я, величезного щастя й успіхів у такій потрібній роботі!

Ольга РЕШЕТИЛО,
інвалід II групи, учасник війни.
Дніпропетровськ.

Коли радість зі сльозами обнялась

Голова Верховної Ради Володимир Литвин взяв участь в урочистостях, присвячених 20-річчю виведення військ з Афганістану, що відбулися у місті Фастів.

Називаючи урочистості «моментом, коли радість обнімається зі сльозами», він наголосив: важливо зберегти пам'ять про події двадцятирічної давнини та низько вклонився тим людям, які не повернулися з війни, виконуючи свій обов'язок перед Батьківщиною. За його словами, ці воїни підхопили естафету ветеранів Великої Вітчизняної війни, які були стрижнем держави, що не тільки відстояли її, а й відновили народне господарство, були моральним авторитетом.

Голова Верховної Ради наполягає на визнанні і моральній підтримці людей, котрі брали участь у бойових діях в Афганістані, і вважає, що їм та їхнім сім'ям треба надати відповідний статус. «Необхідно насамперед виконати зобов'язання перед людьми, допомога яким перебуває на надзвичайно низькому рівні, — сказав Володимир Литвин. — Я звернуся до відповідних комітетів Верховної Ради, Кабінету Міністрів для прийняття спільного рішення».

Також, на його думку, потрібно підтримати тих, хто здійснює підприємницьку діяльність і сприяє громадським організаціям воїнів-інтернаціоналістів, розв'язати проблему з житлом, забезпечити воїнів-інвалідів автотранспортом. Важливою є, за словами Володимира Литвина, і моральна оцінка. Учасники бойових дій в Афганістані повинні бути за статусом прирівняні до ветеранів Великої Вітчизняної війни.

Голова Верховної Ради нагородив воїнів—інтернаціоналістів цінними подарунками, а зранку поклав квіти на могилу воїнів-інтернаціоналістів у Києві.

Повернення до мажоритарної системи

Володимир Литвин, відповідаючи на запитання журналістів, заявив про можливість проведення референдуму про скасування виборів за пропорційною системою на місцевому рівні.

«Я — прихильник проведення виборів за мажоритарною системою на всіх рівнях», — наголосив він. За його словами, на місцевому рівні треба взагалі повернутися до мажоритарного принципу, тоді не буде в нас тих дивацтв, які сьогодні спостерігаються.

Володимир Литвин повідомив, що будуть створені ініціативні групи і проведено збір підписів серед людей для того, щоб, у разі непідтримання такої пропозиції, на законодавчому рівні був проведений референдум про скасування виборів на пропорційній основі.

Вірогідність дочасних виборів залежить від розвитку подій

Голова Верховної Ради вважає, що можливість проведення одночасних виборів Президента та Верховної Ради залежить від того, як далі розвиватимуться події в країні. «На моє глибоке переконання, вони можуть бути не у зв'язку чи за ініціативою тієї чи іншої політичної сили, яка вже порахувала свої шанси, а залежатимуть від того, як розвиватимуться події в країні», — зазначив він. Володимир Литвин зауважив: якщо і надалі відбуватиметься знущання над людьми, так, як це добре видно на прикладі Києва, то люди вийдуть і зметуть усіх.

Володимир Литвин вважає, що високопосадовці, які ведуть боротьбу між собою, своїми ж руками руйнують Україну. Голова Верховної Ради сказав, що треба мати чіткий план, як діяти далі. Бо в нас знають, що робити, та не знають, як.

Водночас він наголосив, що необхідно відмовитись від квотного принципу під час призначення на вищі керівні посади, а обирати людей за професійною придатністю. «Діяти за принципом квот — це знущання над країною», -заявив глава парламенту.

Відсторонення від обов'язків — це залякування

Голова Верховної Ради України В. Литвин вважає пропозицію про відсторонення від виконання обов'язків голови Комітету Верховної Ради з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради такою, що не відповідає вимогам Регламенту Верховної Ради.

За його словами, пропозиції про відсторонення Олександра Єфремова та Першого заступника Голови Верховної Ради Олександра Лавриновича спрямовані на те, щоб залякувати один одного. «Від таких дій країна втрачає свідомість, а керівники добре почуваються», — сказав він. Глава парламенту порадив ініціаторам цього питання вивчити норми Регламенту, де чітко зафіксовано, в яких випадках може бути відсторонено голову регламентного комітету.

Володимир Литвин зазначив, що наступний пленарний тиждень буде надзвичайно важким, бо той факт, що Верховна Рада почала працювати, призвів до того, що деякі люди втратили сон і намагаються зробити все, щоб зірвати її роботу.

Сергій МЕЛЬНИК.

На знімку: Володимир Литвин і Тетяна Сташкевич (медсестра, всі роки війни працювала в Афганістані, виходила з останніми військовими частинами).

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

Реалізувати домовленості з важливим партнером

Учора Голова Верховної Ради України Володимир Литвин провів зустріч із Президентом Європейського банку реконструкції і розвитку Томасом Міровом, під час якої обговорювали питання співпраці в умовах фінансово-економічної кризи. ЄБРР є дуже важливим партнером України, оскільки банком відкрито кредитні лінії на суму близько 3 мільярдів доларів, а в Україні діє майже 160 спільних проектів, одним з яких є будівництво «Укриття» на Чорнобильській атомній електростанції.

Цього ж дня глава українського парламенту зустрівся з віце-президентом Європейської комісії Гюнтером Ферхойгеном. Україна докладає всіх зусиль, щоб реалізовувати політичні домовленості стосовно поглиблення відносин з ЄС, ключовою з яких є укладення Угоди про асоціацію, яка також передбачатиме положення про зону вільної торгівлі між Україною та ЄС.

ОФІЦІЙНО

Друкується відповідно до частини четвертої статті 94 Конституції України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про організацію і порядок діяльності Верховної Ради України

Верховна Рада України **постановляє**:

1. Організація і порядок діяльності Верховної Ради України встановлюються Конституцією України, законами України про статус народних депутатів України, про комітети Верховної Ради України, про тимчасові спеціальні і тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України, іншими законами України та Регламентом Верховної Ради України.

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Голова Верховної Ради України А. ЯЦЕНЮК.

м. Київ, 4 вересня 2008 року.
№ 374-VI.

Парламент має прийняти відставку міністра фінансів Віктора Пинзеника

Про це заявив на вчорашньому брифінгу Голова Верховної Ради Володимир Литвин. «Я запропонував своїм колегам, щоб Верховна Рада у вівторок прийняла відповідне рішення», — повідомив глава парламенту.

Водночас пакет кадрових питань по уряду, на його переконання, може бути розглянутий лише наступного пленарного тижня. Нині, за словами Володимира Литвина, треба зробити все, щоб єдиний законодавчий орган працював, і «відійти від констатації того, що все погано». А ініціатива стосовно переобрання Першого заступника Голови Верховної Ради лише збурить ситуацію, переконаний Володимир Литвин. На його переконання, не виключено, що Верховна Рада підтримає законопроект про проведення двох турів виборів міських голів. А на запитання щодо ініціативи регіоналів, яку вчора озвучив їхній лідер Віктор Янукович, провести якнайшвидше одночасні президентські і парламентські вибори, Володимир Литвин не виключив, що «таке можливо, якщо події розвиватимуться ще гірше». Загрози перед нашою державою, за його словами, стоять великі. Про що українських політиків і застерігає Європа. «Є загроза, яка лежить в площині поведінки деяких політиків», — додав Голова Верховної Ради України.

ПОГОДЖУВАЛЬНА РАДА

Уряд пропонує внести зміни до переліку об'єктів, що не підлягають приватизації

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сьогодні народні обранці планують розглянути проект постанови про парламентські слухання на теми «Сучасний стан та перспективи розвитку сільського господарства і харчової промисловості України» (березень 2009 року) , «Закордонне українство: сучасний стан та перспективи співпраці», «Стратегія інноваційного розвитку України на 2010—2020 роки в умовах глобалізаційних викликів» (17 червня), «Шляхи реформування охорони здоров'я та медичне страхування в Україні» (травень 2009 року).

Крім того, для внесення до порядку денного та прийняття рішення запропоновано понад десять законопроектів про внесення змін до Закону «Про податок із власників транспортних засобів та інших самохідних машин і механізмів».

Народні депутати підготували і зміни до Закону «Про Національний банк України», зокрема, щодо посилення парламентського контролю і звільнення головного банкіра країни.

Імовірно, що цього дня парламентарії розглянуть урядові зміни до переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації. У другому читанні народні обранці обговорять і державну програму приватизації на 2008—2012 роки, зміни до деяких законів про пенсійне забезпечення.

У середу сесія планує подискутувати навколо змін до Митного тарифу, термінових заходів із запобігання наслідків світової фінансової кризи та ратифікувати низку угод.

Кадрові питання винесено на четвер. Народні депутати спробують призначити Валентина Наливайченка головою Служби безпеки України, а також розглянуть проект постанови про створення ТСК з питань розслідування фактів порушення посадовими особами державних адміністрацій Київської області Конституції і чинного законодавства України під час виділення і переоформлення земельних ділянок. До того ж цього дня парламентарії обиратимуть і звільнятимуть суддів, а ще призначатимуть членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

Лідер «НУ—НС» Микола Мартиненко запропонував накласти мораторій до президентських виборів на створення тимчасових слідчих комісій. Лідер регіоналів Віктор Янукович ініціював терміновий перегляд головного фінансового документа країни і проведення парламентських слухань щодо виконання бюджету в регіонах і ситуації навколо повноважень місцевого самоврядування. Водночас, на його переконання, до порядку денного треба внести питання про підготовку до весняно-польових робіт. «Ми чекаємо і антикризовий план уряду», — сказав Віктор Янукович. І нагадав, що Кабінет Міністрів уже два роки не має своєї програми. Визначитися щодо внутрішньої і зовнішньої політики закликав своїх колег лідер комуністів Петро Симоненко.

Потрібно більше уваги приділяти медицині і провести відповідні слухання — вважає голова комітету з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеєва.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Стан місцевих бюджетів викликає тривогу

Головний фінансовий кошторис України може бути переглянутий в екстремальних умовах, якщо керівництво країни говоритиме, що все добре і відкладе фінансове питання до літа. Про це заявив Перший заступник Голови Верховної Ради **Олександр Лавринович**, відповідаючи на запитання «Голосу України».

Водночас, за його словами, достатньо тривожний і стан місцевих бюджетів, особливо щодо фінансування медичного забезпечення. Крім того, спостерігається і проблемна ситуація з енергоносіями, в тому числі повальне відключення котелень. «Місцеві ради, виконкоми і адміністрації не можуть оплачувати енергоносії через відсутність коштів», — зазначив Олександр Лавринович. У всіх містах, додав він, є затримки із виплатою зарплати.

Світова криза, за його словами, наклалася на внутрішньополітичну та економічну. І найефективніший вихід з кризи — це зміна керівництва країни. Але до того ж у всіх політиків має бути відчуття власної політичної відповідальності. Проте нині, на його переконання, очевидні негативні дії керівництва Національного банку, на які глава держави навіть не реагує. Водночас у Верховній Раді спостерігається негативна тенденція щодо професійної підготовки законопроектів до розгляду. Приміром, минулого тижня, повідомив Олександр Лавринович, лише вісім комітетів провели по одному засіданню і тільки 17 законопроектів рекомендовано до розгляду.

Наталя ЯРЕМЕНКО.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Кількість звернень, заяв і скарг громадян, що надійшли до Верховної Ради України протягом 2008 року, порівняно з минулим роком зросла майже на третину

Упродовж 2008 року до Верховної Ради України надійшло понад 82,5 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян з усіх регіонів України, що на 15,8 тис. (27,8 %) більше, ніж у 2007 році.

Минулого року до керівництва Верховної Ради України звернулися 1180 громадян. Комітетами та Спеціальною контрольною комісією Верховної Ради України з питань приватизації розглянуто 17,8 тис. пропозицій, заяв і скарг громадян, що на 3,1 тис. (23,5%) більше, ніж у 2007 році. Депутатськими фракціями у Верховній Раді України опрацьовано 9,5 тис. пропозицій, заяв і скарг. Структурними підрозділами апарату Верховної Ради України розглянуто 55,2 тис. пропозицій, заяв і скарг дописувачів, зокрема, працівниками відділу з питань звернень громадян — 52,4 тис. звернень, що на третину більше, ніж у 2007 році.

Протягом 2008 року у зверненнях громадян до Верховної Ради України було порушено 88,2 тис. питань. Як і в 2007 році, у звітному періоді в тематичній структурі звернень до парламенту переважали питання забезпечення законності та охорони правопорядку (35,2% від загальної кількості); соціального захисту та пенсійного забезпечення населення (14,8%); реформування економіки, ринкових відносин, підприємництва, приватизації, політики цін і податків (10,4%); житлово-комунального і шляхового господарства (7,5%); відгуки на події в країні та за кордоном, підсумки роботи Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України, оцінка діяльності народних депутатів України, органів влади (6,5%); праці (3,2%); релігії (2,7%); охорони здоров'я (2,5%).

Четвертий рік поспіль у пошті парламенту переважають листи, в яких порушуються питання забезпечення законності та охорони правопорядку, конституційних прав і свобод громадян. Їх кількість зросла з 21 тис. у 2007-му до 31 тис. у 2008 році. Зокрема, в комітетах Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією, з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, з питань правосуддя, з питань правової політики протягом 2008 року опрацьовано 7522 пропозиції, заяви і скарги цього тематичного спрямування, що становить 42,2% звернень, розглянутих усіма парламентськими комітетами.

У 2008 році порівняно з минулим у 2,5 разу зросла кількість звернень до парламенту з питань реформування економіки, ринкових відносин, підприємництва, приватизації, політики цін і податків (з 3714 до 9127). Це сталося за рахунок збільшення числа пропозицій і заяв віруючих громадян до проекту нового Податкового кодексу України та проекту закону України «Про національний демографічний регістр», вважають у відділі звернень громадян апарату Верховної Ради України.

Упродовж 2008 року на адресу Верховної Ради України надійшло 6638 заяв і скарг громадян з питань житлово-комунального і шляхового господарства, що на 1759 більше, ніж у 2007 році. Кожне четверте звернення цього тематичного спрямування стосувалося розв'язання проблем покращення житлових умов громадян, особливо тих, хто має право на безкоштовне і позачергове забезпечення житлом, зокрема, інвалідів війни, військовослужбовців Збройних Сил України, ветеранів органів внутрішніх справ, учасників ліквідації аварії на ЧАЕС та інших.

За минулий рік у 2,5 разу (з 1302 до 3313) зросла кількість пропозицій, заяв і скарг громадян до Верховної Ради України з питань державного будівництва, суверенітету, міждержавних і міжнаціональних відносин. Переважну більшість звернень з цієї тематики становили листи, в яких громадяни висловлюють своє ставлення з приводу приєднання України до Плану дій щодо членства в НАТО та надання російській мові статусу другої державної.

Звернення, заяви і скарги громадян також були присвячені питанням релігії (2381 документ), охорони здоров'я (2224); земельних відносин (1317); науки, освіти, діяльності навчально-виховних закладів (1221), промисловості, будівництва, паливно-енергетичного комплексу (1097); діяльності політичних партій, профспілок, масових рухів та інших громадських об'єднань (646); культури, мистецтва, фізичної культури, спорту і туризму — 448 тощо.

Усі звернення громадян до Верховної Ради України розглядалися згідно з чинним законодавством, а ті, які не стосувалися її повноважень, надсилалися для вирішення порушених у них питань до органів влади та органів місцевого самоврядування, прокуратури, суду. Звернення, що містили пропозиції щодо вдосконалення чинного законодавства, вивчалися в комітетах Верховної Ради України. Аналітичні матеріали і узагальнення доповідалися керівництву Верховної Ради України, передавалися у парламентські комітети, депутатські фракції та народним депутатам України для використання в законотворчій роботі.

За статистичними даними, наданими секретаріатами депутатських фракцій у Верховній Раді України, упродовж 2008 року до народних депутатів України шостого скликання, їх помічників-консультантів звернулися 336,4 тис. виборців; розглянуто 160,2 тис. письмових звернень, проведено 36,8 тис. особистих прийомів та 87,5 тис. зустрічей з громадянами.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради України.

ЗАЯВА

учасників наради голів профспілкових організацій та голів правлінь ВАТ з газопостачання та газифікації

Учасники наради голів профспілкових організацій та голів правлінь ВАТ з газопостачання та газифікації глибоко стурбовані бездіяльністю української влади, яка самоусунулася від розв'язання вкрай актуальних питань діяльності газорозподільних підприємств, що були предметом обговорення на зустрічах з Прем'єр-міністром України у квітні-червні 2008 року.

Відповідним державним структурам: Мінекономіки, Мінфіну, Мінпаливенерго, НКРЕ, НАК «Нафтогаз України» були дані доручення щодо їх вирішення, але вони так і залишилися невиконаними, а саме: тарифи на послуги з транспортування та постачання природного газу, як і раніше, лише на 60 відсотків покривають економічно-обґрунтовані витрати підприємств і не забезпечують утримання систем газопостачання в належному технічному стані.

Споживачі газу, зокрема, населення, не володіють інформацією, що з кожним роком зростає кількість газопроводів, термін експлуатації яких перевищує граничний (30 років) і які побудовані ще в середині минулого століття, водночас фінансування витрат на заміну, реконструкцію, модернізацію та їхній розвиток в тарифах не передбачено, як не враховується зростання з кожним роком протяжності газових мереж, кількості газових приладів і обладнання та газифікованих квартир при розрахунку чисельності працівників, зайнятих ліцензійними видами діяльності, що є грубим порушенням «Правил безпеки систем газопостачання України», в той час, як обсяги транспортування природного газу щорічно істотно зменшуються.

Надмірно висока ціна природного газу, який використовують на виробничо-технологічні витрати, нормовані втрати та власні потреби не дає можливості вести нормальну господарську діяльність і призводить до колосальних збитків газорозподільних підприємств.

До того ж така система розрахунків за надані послуги з транспортування природного газу (коли кошти за ці послуги надходять безпосередньо не на рахунки газорозподільних підприємств, які їх надають, і **занижені тарифи** залишають підприємства без обігових коштів), що діє нині, не дає можливості своєчасно виплачувати заробітну плату і зумовлює виникнення заборгованості. Також неможливо виконувати податкові зобов'язання та отримувати кошти з пільг і субсидій.

На фінансовий стан підприємств вкрай негативно також впливає:

- недосконалий механізм реструктуризації боргів минулих років (природа виникнення яких в окремих випадках дуже сумнівна), який встановлено без врахування того, що тарифи на послуги з транспортування та постачання природного газу жодного року не відповідали економічно обґрунтованим витратам газорозподільних підприємств;

— відсутність визначеного джерела та порядку погашення збитків, які мали підприємства від перерахунку вартості природного газу, спожитого в 2007 році, у зв'язку із введенням диференційованих цін на природний газ для населення.

Усе це є однією з головних причин несвоєчасних та не в повному обсязі розрахунків за спожитий природний газ і така ситуація матиме місце до того часу, поки будуть нехтувати проблемні питання діяльності газорозподільних підприємств.

Часта зміна ціни на природний газ для населення також не полегшує наявної ситуації, а навпаки — погіршує її, особливо якщо врахувати, що давно назріла необхідність відокремлення вартості газу як товару від послуг з його транспортування. Зволікання з розв'язанням цього вкрай важливого питання **обмежує встановлення економічно обґрунтованих тарифів на послуги з транспортування газу.**

Недостатній тариф на транспортування та постачання природного газу та недосконала система розрахунків за спожитий природний газ та послуги з його транспортування призвели до збитків від господарської діяльності в 2008 році на суму більш як 600 млн. гривень та величезної заборгованості НАК «Нафтогаз України» перед газорозподільчими підприємствами за надані послуги за транспортування газу.

Катастрофічна ситуація з транспортуванням та постачанням природного газу склалася на початку поточного року. До цих проблем додалися нові — несвоєчасне встановлення відпускної ціни на природний газ і укладання договорів на транспортування природного газу розподільчими газопроводами, відсутність договорів на постачання природного газу в 2009 році.

У результаті кошти, які надходять за спожитий природний газ, зараховуються в рахунок боргів минулих років та виникає необґрунтована поточна заборгованість. Якщо до цього додати відсутність затверджених тарифів на послуги з транспортування природного газу, то потрібно констатувати, що нормальна діяльність газорозподільних підприємств фактично паралізована.

Заявляємо, що в таких умовах ВАТ з газопостачання та газифікації не в змозі нести повною мірою відповідальність за можливі вкрай негативні наслідки в газопостачанні споживачів природним газом.

Вважаємо, що Президент, Прем'єр-міністр повинні терміново особисто втрутитися в ситуацію і вимагати від Мінпаливенерго, НКРЕ, НАК «Нафтогаз України» забезпечення в цей непростий для України час стабільної, безперебійної та безаварійної роботи газорозподільчих підприємств, створення умов для належного виконання ними своїх функцій та недопущення колапсу всієї газорозподільчої системи.

**Іван ЯРОВИЙ,
голова ради «Укргазпрофспілки».
Раїса ЛЕВКІВСЬКА,
директор Асоціації підприємств газового ринку.
Голови профкомів та голови правлінь ВАТ з газопостачання та газифікації, всього 74 підписи.**

НАГОРОДИ

Серед нагороджених — народні депутати

За ініціативи обласної асоціації «Ради Чернігівщини» 14 лютого вперше відбулося урочисте підбиття підсумків регіональної акції «Благодійник року -2008». Її переможцями стали народні депутати України Іван Куровський, Олег Ляшко, Валерій Дубіль, Віталій Корж та багато підприємців, фермерів регіону. Вони нагороджені відзнаками за активну доброчинну діяльність у вирішенні соціальних проблем територіальних громад Придесення. Як повідомила на церемонії нагородження голова облради Наталія Романова, депутати обласної ради надали благочинної допомоги на суму 1 мільйон 121 тисячу гривень, а депутатський корпус районних та міських рад — на 1,5 мільйона гривень.

Сергій ПАВЛЕНКО.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Виправити прогалини в законодавстві про право на власність

має на меті проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України» (щодо виконання рішень третейських судів), який **Комітет з питань правосуддя** рекомендував парламенту прийняти в другому читанні та в цілому.

На засіданні народні депутати зазначали, що законопроект спрямований на вирішення питань, пов'язаних з переглядом рішень третейських судів компетентними судами і видачею за ними виконавчих документів, а також примусовим виконанням рішень третейських судів.

Зважаючи на це, підкреслювали члени комітету, проектом пропонується внести зміни до Цивільного процесуального кодексу України, законів «Про заставу», «Про державну виконавчу службу», «Про виконавче провадження», «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» та «Про третейські суди». Ці зміни полягають в уточненні компетенції третейського суду, порядку оскарження його рішень та скасування примусового виконання рішень третейських судів. Пропонується також відмовитися від положень стосовно видачі компетентними судами на підставі рішень третейських судів виконавчих документів. На думку депутатів, прийняття законопроекту дасть можливість забезпечити захист права власності, до порушення якого на сьогодні призвели прогалини в законі «Про третейські суди».

Суперечка між сусідами у різних вагових категоріях

Голова **Комітету з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин** Олег Зарубінський (Блок Литвина) в інтерв'ю одному з інтернет-видань назвав програшем для України рішення міжнародного суду в Гаазі у справі про острів Зміїний. Водночас він зауважив, що не зовсім коректно говорити, що програла українська команда, яка вела переговори і зробила все, що було в її силах.

«На мій погляд, при винесенні судового рішення вирішальну роль зіграв той факт, що Румунія і Україна перебувають у різних вагових категоріях, — вважає О. Зарубінський. — Маються на увазі не запаси вугілля, наприклад, а ступінь євроінтегрованості Києва і Бухареста. Друге — абсолютно різний рівень економічної і насамперед політичної стабільності в Україні та Румунії». Політик заперечив версію, згідно з якою Україна в обмін на "здачу" острова Зміїний повинна отримати певні преференції на шляху інтеграції до Європи та НАТО.

«Не думаю, що Румунія — це найбільший адвокат України і що в неї великий потенціал для того, щоб стати для когось провідником у європейське співтовариство, — сказав політик. — Адже вона сама є досить проблемною державою. Тому в цьому випадку був інтерес не Європи загалом, а інтерес Румунії, яка сьогодні є членом Євросоюзу».

СПІВЧУТТЯ

Народні депутати України — члени фракції «Блок Юлії Тимошенко» у Верховній Раді України висловлюють своєму другу і колезі **ШАРОВУ Ігорю Федоровичу,** його рідним та близьким щире співчуття у зв'язку з тяжкою втратою — **смертю матері Марії Корніївни.**

Народні депутати України — члени фракції «Блок Юлії Тимошенко» у Верховній Раді України висловлюють своєму другу і колезі **КОРОТЮКУ Вадиму Івановичу,** його рідним та близьким щире співчуття у зв'язку з тяжкою втратою — **смертю батька Івана Миколайовича.**

З кожним роком зростає кількість газопроводів, термін експлуатації яких перевищує граничний (30 років)

У Тернопільській області на крадіжці електроенергії спіймали голову Збаразької райради, *повідомили у відділі роботи з громадськістю ВАТ «Тернопільобленерго»*

Хлібозаводи ТОВ «СТІОМІ-холдинг» (Хмельницька обл.) відключено від газопостачання, через те що товариство не підписує акти НАК «Нафтогаз України» за січень, *повідомив генеральний директор ТОВ Михайло Стадник*

У НОМЕР

ДОНЕЦЬКА ОБЛАСТЬ

Заступника начальника спіймали на гарячому

Рятувальники говорять про замовлення

Під час отримання хабара від приватного підприємця в сумі 110 тисяч гривень затримано заступника начальника ГУ МНС України Донецької області. Порушено кримінальну справу, ведеться досудове слідство. Як уточнили в пресслужбі обласної прокуратури, раніше цьому керівникові вже було передано 40 тисяч. Отже, загальна сума хабара становить 150 тис. грн.

Водночас в обласному управлінні МНС справу називають замовленням. У заяві, розповсюдженій управлінням, зазначається, що до службового кабінету заступника керівника увійшло 20 осіб, які пред'явили посвідчення співробітників СБУ, зачинили двері та протягом кількох годин перешкоджали будь-кому заходити до приміщення. «Жодного документа, який давав би право представникам СБУ вчиняти такі дії, більш ніж за 12 годин вищеназваних подій нікому побачити не вдалося. На адвокатські запити до прокуратури про наявність постанови про затримання Юрія Козленка з 16.00 до 19.00 прокуратура щогодини відповідала, що такої постанови нема. Однак ще о десятій годині ранку керівник СБУ Валентин Наливайченко розповідав про те, що заступника начальника управління МНС у Донецькій області затримано під час передачі йому хабара», — йдеться в заяві.

Ліна КУЩ.

Буханець долар доганяє

Пекарі: ми не винні, але хліб дорожчатиме

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

На одному боці барикади з профспілками — Всеукраїнська асоціація пекарів. Там запевняють, хлібопекарська галузь загнана у глухий кут, а підприємства на межі банкрутства.

— Є умовно здорові підприємства, які поки що тільки кашляють, а є й такі, котрі практично лежать на носилках, — роз'яснив обстановку на місцях президент ВАП Володимир Слабовський.

За його словами, більшість підприємств не в силах виплачувати не тільки тіло кредиту, а й відсотки. «Курсові втрати пекарів зараз колосальні», — наголосив він.

В. Слабовський також відзначив, що торік у серпні-вересні пекарі були змушені взяти валютні кредити під закупівлю зерна у зв'язку з відсутністю у банків національної валюти для кредитування.

— Нам «допомогли» взяти доларові кредити і ми закупили зерно по 1300 гривень, зараз воно коштує 1200, а нам з урахуванням курсової різниці воно обходиться в 2500 гривень, — пояснив він.

Також асоціація вимагає внести зміни до постанови Кабміну №1222 і зняти обмеження на рентабельність виробництва хліба. «Якщо це відбудеться, місцева влада буде змушена з нами домовлятися», — відзначив В. Слабовський.

За його словами, для того щоб залишатися на ринку, ціни на хліб повинні піднятися приблизно на 10 відсотків.

Тим часом, **як повідомляє наш власкор Віктор ХОМЕНКО**, пішов четвертий тиждень, як у Криму підняли ціни на всі хлібобулочні вироби щонайменше на 15 відсотків, включно з «соціальними» сортами. Експерти вважають, що таке подорожчання започаткувало плановий ціновий стрибок, який штучно стимулюють підприємства-монополісти, котрі переводять свої прибутки у вільно конвертовану валюту. Обурені споживачі вважають ціни «штучно розпухлими» й надуманими та відзначають: «Пекарі замовчують те, що головна складова хліба — борошно — не тільки не подорожчала, а й навіть подешевшала порівняно з минулорічною осінню. Не змінилася і вартість олії».

У тому, що хлібопекарні підприємства-монополісти вочевидь поспішили з різким підняттям відпускних цін, переконана й Держінспекція контролю за цінами в автономії, яка за тиждень закінчить аналіз нових, високих цін на хліб і не сумнівається, що «доведе їх необгрунтовану завищеність». Тут вважають, що доки не відбулося весняне подорожчання електроенергії, зростання цін на хліб не можна вважати обгрунтованим. До того ж вкластися навіть в задекларовані 15 відсотків підвищення ціни хліба його виробникам не вдалося. Як і з'ясувати, як підвищення курсу долара стосовно гривні вплинуло на вартість кримського хліба.

Водночас хліб на півострові продовжує дорожчати, попри перемовини з пекарями та запевнення глави уряду автономії Віктора Плакіди в тому, що «запасів борошна в аграрному фонді достатньо для того, щоб у разі різкого збільшення цін на ті чи інші види сировини, які закладені в собівартість випічки хліба, можна було б регулювати ціну на хліб».

Наталя ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Для МНС Львівщини знову гаряча пора

За три останніх доби тут випало 100 відсотків місячної норми опадів. До того ж поєдналися два небезпечні фактори — снігопад і плюсова температура.

Лінії електропередач не витримують, спрацьовують автомати на відключення і люди залишаються без світла. У Мостиському районі, до прикладу, без електрики залишилося 12 населених пунктів. Активне льодоутворення в басейні річок Сян та Дністер, формування заторів льоду зі значним підвищенням рівня води змушують бути напоготові. У Львові під вагою снігу падають дерева, а пішоходи оминають будівлі, боязко озираючись на дахи.

Ірина ЄГОРОВА.

Оператори пропонують батькам «мобільні щоденники»

В івано-франківських школах незабаром може з'явитися послуга «мобільний щоденник». Уже нині один з операторів стільникового зв'язку пропонує батькам отримувати sms-повідомлення з оцінками дітей, зауваженнями щодо їх поведінки, а також інформацією про батьківські збори. У рекламному проспекті «мобільного щоденника» до переваг такого способу спілкування батьків зі школою відносять те, що оперативна обізнаність батьків зі шкільними успіхами дітей наблизить їх одне до одного. Коштує таке «мобільне зближення» 25 гривень на місяць.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківськ.

Учора в Тернополі був день жалоби

Минулої суботи на залізничному переїзді поблизу села Прошової, що неподалік Тернополя, рейсовий «пазик» зіткнувся з приміським дизель-поїздом. П'ятеро осіб загинули на місці, в тому числі водій автобуса. Ще один літній пасажир потяга, який став очевидцем зіткнення, помер дорогою до лікарні від серцевого нападу.

Нині четверо осіб перебувають у відділеннях інтенсивної терапії та анестезіології, нейрохірургії обласної лікарні, решта — у лікарні швидкої допомоги Тернополя. Окрім медичної, їм та родичам надається психологічна допомога. За словами начальника управління з питань надзвичайних ситуацій облдержадміністрації Ореста Сінгалевича, якого я попросила прокоментувати ситуацію, хоч переїзд нерегульований, але був обладнаний необхідною сигналізацією, видимість і погодні умови того дня були нормальними. Тож не помітити потяг водій просто не міг. Навіть якби відмовили гальма, то можна було впоратися. Безперечно, водій грубо порушив правила дорожнього руху. Хоч він не був новачком: за кермом — 20 років. Автобус належав приватному перевізникові. За кількістю загиблих ця пригода класифікується як надзвичайна ситуація техногенного характеру державного рівня. Створено урядову комісію.

Увечері того самого дня поблизу села Озерної Зборівського району внаслідок зіткнення двох автомобілів загинув пасажир. Ще троє пасажирів та один із водіїв з травмами перебувають у Зборівській районній лікарні.

Дорожньо-транспортна пригода сталася і в неділю. Поблизу райцентру Бучач «Москвич» зіткнувся з «Опелем». Трьох пасажирів «Москвича» з тяжкими травмами госпіталізовано.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Фото автора.

У Росії викладатимуть основи релігії

Світська і релігійна влади Росії досягли компромісу. Патріарх РПЦ Кирило і міністр освіти і науки Андрій Фурсенко домовилися про викладання в школі релігії. Предмет матиме назву «Основи релігійної культури». Уже з 1 вересня він стане частиною шкільної освітньої програми.

Представники церкви і держави вирішили, що, по-перше, релігію в школі викладатимуть на засадах добровільного відвідування цих занять, а по-друге, викладачами будуть педагоги школи, а не священики. Крім того, держава визнає дипломи вищих духовних навчальних закладів.

Підручники з релігії будуть написані вченими і видані державою. Міністр освіти запевнив, що держава не буде арбітром у виборі віри. По суті — це перша ідеологічна перемога новообраного Патріарха Кирила. Церква, а не світська влада опікуватиметься вихованням і формуванням світогляду школярів. У своєму виступі на традиційних Різдвяних читаннях, що проходять у Храмі Христа Спасителя для викладачів основ православ'я, Патріарх заявив, що «необхідно примирити релігію і науку, а не посилювати боротьбу між ними».

Мабуть, саме тому міністр освіти Андрій Фурсенко повідомив педагогам, що дисертації, котрі захищатимуть у релігійних вузах, «визнаватимуться державою» і «буде відкрито вчені ради відповідно до вимог ВАК». Відповідно і оплата праці буде і за дипломом, і за атестатом.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

ФОТОФАКТ

У райцентрі Демидівка, що на Рівненщині, з ініціативи тридцяти двох колишніх воїнів-«афганців» та за підтримки мешканців району споруджено пам'ятник на честь земляків, полеглих під час війни в Афганістані (на знімку).

Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Знайдемо роботу разом

Армія безробітних росте, а ті, хто працює, дедалі частіше залишаються без зарплати

На 1 лютого на економічно активних підприємствах Закарпаття борг із виплати зарплати сягнув 7 мільйонів 341,1 тисячі гривень. Найбільше заборгували державні підприємства, які з початку року недоплатили своїм робітникам 3 мільйони 380 тисяч гривень. Так, на ДП "Батьовський комбінат хлібопродуктів", яке підпорядковане Держрезерву України, заборгованість сягнула 320 тисяч гривень, **повідомляє наш власний кореспондент у Закарпатській області Іван ГУДЗОВАТИЙ.**

А на Сумщині нині на одне вакантне робоче місце стоїть черга з 27 претендентів. У обласному центрі ситуація краща: тут лише кожен 12-й працездатний не має роботи. Однак, за прогнозами фахівців, вже у березні-квітні область чекає хвиля масових звільнень. Причому вістря удару припаде саме на обласний центр, де за воротами прохідних опиниться щонайменше 1200 чоловік із тих, хто працює зараз, **повідомляє наш власний кореспондент у Сумській області Владислав ЖМУРКОВ.**

Допомогти знайти роботу жінкам запропонував Хмельницький міський центр "Родинний дім" та центр зайнятості. Адже саме жінки частіше потрапляють до числа безробітних. Для початку психолог "Родинного дому" провела тренінгові заняття, які допомогли сформувати комунікативні навички. Наступним кроком стане підбір вакансій, що запропонує центр зайнятості, **повідомляє наш власний кореспондент у Хмельницькій області Ірина КОЗАК.**

Чернігівська обласна служба зайнятості передала 18 профорієнтаційних терміналів загальноосвітнім закладам обласного центру. Учні тепер можуть ознайомитися з матеріалами про існуючі професії, дізнатись, які з них дефіцитні, реально потрібні суспільству у складний час, **повідомляє наш власний кореспондент у Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО.**

Гірники відмовилися підніматися на поверхню

У суботу гірники двох змін — нічної і ранкової шахти імені «Известий» ДП «Донбасантрацит» відмовилися підніматися на поверхню й оголосили страйк.

Причиною акції послужили борги з заробітної плати за два останні місяці. За грудень 2008 року робітникам шахти дали тільки половину зарплати і пообіцяли, що решту грошей виплатять, як тільки реалізують продукцію. Однак цього не сталося. У січні гірники також одержали тільки 40 відсотків зарплати. 18 осіб вирішили страйкувати, не підніматися на поверхню доти, доки не доможуться своїх вимог. Серед них — члени профспілки працівників вугільної промисловості і Незалежної профспілки гірників України. Борги перед шахтарями «Известий» становлять 4,5 млн. грн. З-поміж вимог, з якими страйкарі звернулися до генерального директора ДП «Донбасантрацит», Міністерства вугільної промисловості і Кабінету Міністрів України, — «не порушувати графік виплат заробітної плати і виплачувати її без зміщення термінів».

Страйк було припинено після того, як генеральний директор підприємства Борис Перепелиця пообіцяв лідерам двох профспілок гірників, що борги будуть погашені найближчими днями.

Алла АНТІПОВА.

Луганська область.

Екологи закликають киян не купувати первоцвіти

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Якщо напишете про нас, то екологічна інспекція виженe нас звідси. Та ще й оштрафує, — обурюється одна з жінок , яка торгує підсніжниками біля станції метро «Харківська». — Ну облиште нас. Нам же треба якось виживати. Адже заробітку зараз більше ніде не знайдеш.

З нею погоджуються й інші продавці підсніжників. Вони запевняють, що зірвали декілька букетиків у лісі під Києвом, щоб хоч трохи заробити.

Однак за хвилину їхній товар опинився в сумці інспекторів Міністерства охорони навколишнього середовища. Разом із працівником міліції вони відібрали рідкісні квіти і склали протоколи.

— Серед людей побутує думка, що первоцвіти продають бідні бабусі, які щойно назбирали ці квіти в лісі, — коментує «Голосові України» ситуацію директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко. — Насправді ж це не так. У наших містах діє справжня квіткова банда, яка має своїх виконавців, збирачів та перевізників. Довести це дуже просто. У Київській області підсніжники та проліски зацвітають лише в кінці березня — на початку квітня. Однак продавати їх починають ще з лютого. У цей час ці рослини цвітуть лише в Криму, а трохи згодом у Карпатах.

За словами заступника голови Національного екологічного центру України Олексія Василюка, саме такі рейди допомагають зменшити кількість знищених пролісків та підсніжників у п'ять разів за останніх п'ять років. Цього року результати можуть бути ще кращими. Адже соціальну рекламу розпочато задовго до появи первоцвітів. Її розмістили на телебаченні та в громадському транспорті. Наприклад, ще кілька років тому в Києві продавали близько 5 мільйонів квітів, зараз ця цифра знизилася до 1 мільйона.

Як зазначила юрист організації «Екоправо—Київ» Галина Левинська, за порушення порядку придбання або збуту (тобто за купівлю або продаж) об'єктів рослинного світу, які занесені до Червоної книги України, встановлюється відповідальність у вигляді штрафу від 51 до 136 гривень.

Олександр ПЕКНИЙ.

ФОТОФАКТ

Велосипеди достатньо популярні на вулицях Брюсселя, і те, що ви бачите на знімку, — також не цирковий трюк, а засіб пересування.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

КРИМІНАЛ

Немовлям бавилось... порося

Тривожний дзвінок від мешканців Тушебина, що у Млинівському районі на Рівненщині, змусив негайно виїхати в село лікарів і працівників служби у справах неповнолітніх. Селяни благали забрати у пари п'яничок двомісячного малюка.

В оселі 26-річної багатодітної матері та її 37-річного співмешканця вони побачили суцільні злидні, антисанітарію, холод і голод. Щоправда, сім'я тримає поросятко, яке мешкає в одній кімнаті з п'ятьма дітьми (ще двоє дітей господарки оселі перебувають в інтернаті). У цій само кімнаті було і двомісячне немовля, про яке забили тривогу селяни. Лікарі зафіксували в нього виснаження організму через постійне недоїдання і температуру тіла 35,2 градуса через холод в оселі.

Вирішується питання про відправлення всіх п'ятьох дітей до інтернатівської установи, **інформують наші рівненські кореспонденти Євген ЦИМБАЛЮК та Олександра ЮРКОВА.**

Під личиною працівників соціальних служб

У Бердянському районі Запорізької області затримано групу, котра наживалася з довірливості пенсіонерів. Приміром, 73-річній жительці села Софіївка аферисти представилися працівниками соціальних служб і сказали, що обмінюють старі купюри на нові. Коли бабуся віддала гроші «представникам влади», ті зробили вигляд, що опечатали купюри, і повернули їй зі словами: «Не розпечатуйте до завтра, коли прийдуть інкасатори». Насправді ж зловмисники віддавали потерпілій так звану ляльку.

Вирішується питання про порушення кримінальної справи стосовно двох жінок та чоловіка, мешканців Донецької області. Відомо про чотири епізоди шахрайства за їхньою участю. Втім, правоохоронці вважають, що крапку ставити рано, **інформує наш запорізький власкор Микола МАНЬКО.**

Замах на офіцера міліції

В густонаселеному житловому мікрорайоні Одеси Черемушки минулої суботи ввечері було скоєно замах на життя начальника МРЕВ-1 Владислава Богомолова. У момент, коли офіцер наблизився до свого автомобіля, з металевої труби вилетіли металеві предмети, що вп'ялися в тіло даішника. З численними ранами його доправили до місцевої лікарні. Нині життя В. Богомолова в безпеці. Злочин було скоєно неподалік від слідчого відділу обласної прокуратури. Порушено кримінальну справу, **повідомляє наш одеський кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

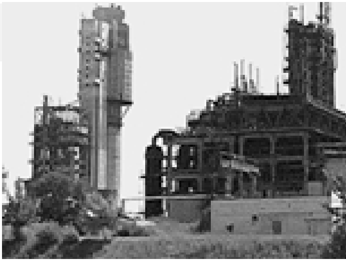
СВІТ КОРОТКО

ВЕНЕСУЕЛА

Чавес — назавжди

Уго Чавес переміг на референдумі про скасування обмежень на переобрання президента. Відповідно до результатів за скасування обмежень висловилося 54 відсотки опитаних. Прийняття такої поправки в конституцію дає можливість президентові Венесуели Уго Чавесу, котрий перебуває при владі десять років, знову висунути свою кандидатуру на виборах 2012 року на новий шестирічний період. Прихильники президента вважають, що для продовження революції й побудови «венесуельської моделі соціалізму» необхідне політичне лідерство Чавеса до 2019 року. Такої само позиції дотримується й сам президент, що висунув соціалістичний проект розвитку країни.

ВАТ «Дніпроазот», що відновило роботу після вимушеної зупинки виробництва, виготовило перші тонни продукції *(Укрінформ)*

Індекс інфляції споживчого ринку на Прикарпатті в січні поточного року становив 103,1%. Ціни на продукти та безалкогольні напої підвищились на 3,2%, найбільше — на 10,7% та 9,6% — подорожчали фрукти та овочі, повідомляє *наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

Шкільне кохання із присмаком мовного скандалу

НП РАЙОННОГО МАСШТАБУ?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Щоправда, російські любителі «смажених» фактів, на відміну від українських, розібравшись у ситуації, відмовилися робити провокаційний сюжет на порожньому місці. «Хто ж вас замовив?» —щиро поцікавилися вони в директора районного Палацу дитячої і юнацької творчості Солом'янського району.

ДОВІДКА «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Десять років у Солом'янському районі існує Рада старшокласників «Лідер», до котрої входить по одному представнику учнівського самоврядування від кожної із 40 шкіл. Учні створюють творчі, благодійні, розвиваючі проекти, захищають їх. Кращі реалізуються. Зокрема, в Палаці дитячої і юнацької творчості Солом'янського району. Загалом їх уже більш як 30. І проект «А ми удвох…», що опинився в епіцентрі скандалу, — це один із численних творчих задумів старшокласників, який проводиться в палаці вже третій рік і приурочений до Дня всіх закоханих. У ньому шкільним парочкам пропонують позмагатися в умінні співати дуетом, танцювати вальс і зіграти сцену з літературного твору.

Норкових шуб і чеків на тисячі гривень тут нікому не видають

Мова проведення будь-яких конкурсів у палаці завжди державна. Учасники, зокрема, презентують себе українською мовою, і це записано в умовах. Однак творчі конкурси, де проявляється індивідуальність кожної дитини, не обмежуються жодними мовними рамками. Наприклад, у вокальному змаганні чи літературному можна виконувати твори будь-якою мовою. Перемога або проста участь приносять диплом, годинник від голови Солом'янської райдержадміністрації або недорогі сувеніри на згадку. Норкових шуб, путівок у кругосвітню подорож і чеків на тисячі гривень, звісно, тут нікому не видають.

Для організаторів головне — гідна підготовка конкурсантів. Для цього й існує відбірний тур, у якому учасники зустрічаються сам на сам із творчою комісією, що складається з трьох методистів палацу з вищими режисерською і педагогічною освітами і двох представників «Лідера». Із собою можна брати групу підтримки. Зрозуміло, що якщо дитина не потрапляє в ноти чи не може без шпаргалки прочитати й обіграти уривок з літературного твору, то до фіналу її навряд чи допустять. І не тільки через бажання організаторів підтримувати високий загальний рівень програми, але ще навіть і тому, щоб її потім не обсвистали вболівальники конкурентів, завдавши психологічної травми.

Зазвичай цей проект, а також міс район «Роксолана» і містер район «Нащадки славетних лицарів» мають в дітей, батьків і вчителів дуже велику популярність і завжди збирають переповнену залу.

І раптом: «У Солом'янському районі образили Пушкіна», «Шкільна сцена не для російської мови», «Валуївщина по-українському», «Євгенію Онєгіну поставили двійку за незнання «мови». Тільки побачивши ці заголовки в газетах, керівництво палацу і старшокласники-організатори довідалися про те, що одна з пар, яка брала участь у відборі 29 січня, — Ліля М. і Сашко П. — була не згодна з думкою журі, яке не допустило їх до участі в фіналі.

Труднощі перекладу

За версією Лілі та групи підтримки цієї пари, їх відсіяли через підготовлений до творчого конкурсу уривок з роману «Євгеній Онєгін» мовою оригіналу. Школярка стверджує, що виступ перервали і попросили читати Пушкіна по-українськи. «От якби ми прочитали Байрона англійською, нами, напевно, залишилися б задоволені», —поскаржилася Ліля двом журналісткам, котрі приїхали в школу разом із батьками дівчини. Цікаво, що її партнер відмовився від розмови з пресою. Неоднозначно сприйняла появу в школі представників ЗМІ і директор СШ Тетяна Горносталь, обурившись: «Я в це не вірю. Ви десь бачили в Києві дискримінацію російської мови?.. Ліля і Сашко просто не пройшли відбір».

Однак не повірили саме словам директорки. І, не вислухавши ні членів журі, ні дітей-організаторів конкурсу, ні інших його учасників, в одній з київських газет одразу затаврували: «Демонстративна заборона школярам Солом'янского району столиці на сценічні вистави російською мовою стала черговим гірким плодом мовної політики незалежної України».

Характерно, що першими журналістами, які вже після появи двох публікацій прийшли до палацу, стала знімальна група телеканала «Росія». Утім, як з'ясувалося, українських газет вони не читали. Інформацією про «дискримінацію» з ними поділилися російські дипломати. Однак, розібравшись що до чого, вони тільки пошкодували про згаяний час і навіть поспівчували російськомовному директорові палацу Ірині Тихоновій, котра вочевидь абсолютно не монтується з образом затятої націоналістки.

— На цей тур прийшли 12 пар. Відібрати потрібно було сім. Усі діти знають умови конкурсу. Практично всі пари в різних конкурсах використовували російську мову. Якби ми дискваліфікували за це учасників, то фінал би не відбувся. Ця пара була просто трохи слабкіша за інші. Це видно за оцінними листами. Оце й усе, — розповіла «Голосу України» начальник відділу виховної роботи Солом'янського районного управління освіти Валентина Гордієнко. «До речі, в грудні на конкурсі «Нащадки славетних лицарів», присвяченому Дню української армії, переміг Денис Тетерєв з піснею Газманова «Офіцери-росіяни...» — зауважила Валентина Володимирівна, щиро не розуміючи, звідки ростуть ноги в «мовної проблеми».

«А ще написали, що ми не знали по батькові Пушкіна!»

— Найскладніше пояснити появу безпідставних обвинувачень у пресі дітям. Вони стільки роблять, але після такого в них просто руки опускаються, — із сумом каже директор палацу Ірина Тихонова.

Її колеги, дізнавшись про те, що сталося, запитують Ірину Іванівну, навіщо їй узагалі потрібні ці конкурси. Мовляв, гуртки працюють — і добре.

— Але ж усі ці проекти — це моделювання дорослого життя, — із запалом пояснює позицію дорослих Валентина Гордієнко. — Придумуючи проекти, діти пишуть своєрідні бізнес-плани, де вказують мету, зміст ідеї, результат. Хіба це потім не стане в нагоді в дорослому житті? Крім того, з точки зору психології, вони набувають великого досвіду спілкування, уміння керувати, уміння підкорятися, уміння чути іншого.

— У цих статтях просто наклеп. На нас. На нашу роботу, — заявила «Голосу України» член журі, одинадцятикласниця Аліна Бітюкова. В одній газеті написали, що пар було 40, в іншій, що 21. Насправді їх було 12... Група підтримки Лілі та Сашка заявила журналістам, що вони були кращі, а звідки вони знають? Адже виступів інших учасників не бачили. Кажуть, що ми не пустили керівника до залу. Але його не було! А ще написали, що ми не знали по батькові Олександра Сергійовича Пушкіна! Та кожне слово — неправда!.. Врешті-решт, торік у фінал «А ми удвох...» вийшла пара з діалогом Онєгіна і Ларіної, то що — вони українською говорили!?

— Не важливо, якою мовою ти виступаєш, важливо, як ти це робиш, — каже друга учасниця журі від Ради старшокласників Сандра Данієлян.

Шок без трепету

— Для мене було шоком, коли Сашко, звертаючись до Лілі, став до нас, глядачів, спиною. При цьому і дівчина, і хлопець читали хрестоматійні рядки Пушкіна з аркуша. Вони просто не знали текст напам'ять. Більше таких пар не було. Крім того, у фінал вийшли пари, котрі виступали також російською мовою, — додає Аліна Бітюкова.

Тим часом у коментарі правозахисника до однієї зі статей було дано пораду батькам пари довести справу до суду за «грубе порушення Європейської конвенції про права дитини» і одержати компенсацію за моральний збиток «на підставі висновку дитячого психолога чи психотерапевта», мовляв, «права дитини вищі за інтереси державної мови».

Ідею про те, що потрібно звернутися до суду, підтримали й у посольстві Російської Федерації, куди за коментарем звернулися автори сенсації. У посольстві також запросили Лілію М. виступити з монологом Тетяни на День дипломата: «Дочитати листа Тетяни з «Євгенія Онєгіна» до кінця».

— Цікаво, які гроші за моральний збиток можна відсудити в п'ятнадцятирічних організаторів конкурсу? — гірко цікавиться Аліна.

На мій погляд, допомоги навіть не психолога, як радив правозахисник, а психіатра потребують не діти, а ті дорослі, котрі стоять за всім цим скандалом. Адже саме вони вирішили тільки в їм самим відомим меркантильних цілях розкрутити модну нині політичну тему утиску в Україні російської мови.

Яна СТАДІЛЬНА.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Економія на обдарованих дітях

В уряді відмовляються від проведення учнівських олімпіад

ПЕРСПЕКТИВА

Цьогоріч предметні олімпіади на вседержавному рівні, вірогідно, відбудуться лише для учнів 10—11 класів загальноосвітніх закладів. На проведення змагань з фізики, хімії, математики та багатьох інших предметів для решти школярів у бюджеті забракло грошей.

Напевне, ця інформація стане холодним душем як для освітян, так і для учнів у міських і сільських загальноосвітніх навчальних закладах. Адже такі змагання, окрім усього, допомагають не загубитися талановитим дітям з глибинки. Як правило, на початковому етапі проходять шкільні олімпіади, потім переможці беруть участь у міських, районних. Далі — область. Урешті-решт, учні, котрі показали найкращі результати, з'їжджаються до столиці або якогось з обласних центрів, де у відкритому змаганні й з'ясовують «стосунки» між собою. Система ця рідко давала збої. Навіть у часи лихоліття. Так, за Союзу змагання з фізики серед школярів проводилися починаючи з 1939-го. Вимушену перерву довелося зробити лише у вкрай важкі для країни 1942-й та 1943-й роки. Для дітей знаходили можливість провести олімпіаду й 1944-го, й 1945-го. То невже наші шановні урядовці так накерували країною, що живемо ми тепер гірше, ніж тоді? Бо ж олімпіади у школах пройшли, як належить — дякувати, освітяни постаралися. Районні, обласні також відбулися. А от на всеукраїнські — вибачайте, кажуть у Кабміні, грошей не вистачає! Можна лише уявити собі, приміром, розпач восьмикласника з невеличкого містечка, котрий недоспав ночей, готуючись до змагання з фізики або хімії, переміг на всіх попередніх етапах, а йому наш рідний уряд замість всеукраїнської тепер розповідає: «Молодець, друже, але йди ще потогуйся, дивись, криза через рік вщухне — тоді й прибігай!» Звісно, можна простежити логіку урядовців, чимало з яких мають можливість дати освіту своїм чадам за кордоном. Так от, вони вважають, що достатньо провести олімпіаду для 10—11 класів. Мовляв, там є за що змагатися, бо перемога дає преференції під час вступу до вузів. А решта дітлахів, поки економічні негаразди, нехай погуляють.

Але, погодьтесь, той восьмикласник навряд чи буде так сумлінно готуватися, щоб прибігти через рік! Повірте, я знаю про що кажу, бо перш ніж стати журналістом, не один рік сама викладала математику. І міністр освіти Іван Вакарчук, фізик за освітою, також про це знає, але мовчить, бо при посаді. Напевне, знає, і що воно то за явище — відплив мізків за кордон, скільки втрачає від цього країна й чому так відбувається. А якщо не здогадується, можу сказати — усе починається з такої ось економії.

А не прибіжить восьмикласник, не лише тому, що не виграв призів. Мотивація, хоча б що там казали столичні чиновники від освіти, полягає в іншій площині. Я застала ті часи, коли олімпіади були просто «спортивним» змаганням і не давали жодних преференцій під час вступу до вузу. Ми змагалися за престиж, свій і навчального закладу, добре — отримували грамоту й були щасливі. Навіть цього вистачало, й бажаючих брати той участь в олімпіадах, незважаючи на брак коштовних подарунків, не меншало. Сьогодні — інше: українські керманичі, прикриваючись кризою, вбивають в учнях головне — ВІРУ! І відродити її в наших дітях навряд чи вдасться так просто, як поховати.

Галина КВІТКА.

Завдання підготували, але...

Прокоментувати ситуацію з шкільними олімпіадами наш кореспондент попросила заступника міністра освіти і науки Павла Полянського:

— Ми проаналізували реально, що можна зробити, і дивилися на ці речі тверезо. Розглядалося декілька можливих форматів. Скажу, навіть розглядався такий варіант, щоправда, на щастя, він не справдився, коли ми мали б діяти тільки в рамках проведення міжнародних олімпіад.

На сьогодні справді ми змушені визначити такий формат, щоб профінансувати учнів 10—11 класів. Щодо учнів 8—9-х — зараз ще шукаємо кошти, ми теж хочемо їх залучити, тому що розуміємо: з одного боку, ніби це не дає дітям ніяких там додаткових шансів під час вступу до вищих навчальних закладів, але це добрий такий тренінг. Тобто як резюме: ймовірно, що цьогоріч в олімпіадах всеукраїнських братимуть участь учні 10—11 класів. Але ж, з вірогідністю 50 на 50, все-таки ми зможемо охопити учнів 8—9-х.

Стосовно «ціни» всеукраїнської олімпіади. Тут багато чинників входить: харчування, поселення дітей...

Міністерство готується, і завдання ми підготували для восьмих, дев'ятих, десятих і одинадцятих. А щодо мотивації — то ваша теза неспростовна.

Наодинці з піратами

ПОДРОБИЦІ ДЛЯ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Сомалійці згадували про Радянський Союз

Віталію не перестає допікати хворий зуб. Каже, вже півтора місяця болить. Бувало, що на стінку хотілося дертися від болю. Американці дали для полоскання антисептичний засіб. Він дотепер ним користується. На деякий час біль стихає, а потім... Військовий корабель США стояв між берегом і суховантажем «Фаїна». Коли пірати змінювали вартових, американці перевіряли їх, чи ті не везуть на борт наркотики. Тоді ж передавали на наше судно ліки. Найчастіше від застуди. «Нежить, кашель не обминули жодного, — каже Віталій. — І це за того, що нічна температура там 14—15 градусів тепла. Може, тому, що в каюті весь час відчували протяги. Я спав за шафою. Там менше свіжого повітря, але не так продувало. То в мене тільки один раз підвищилася температура, а хлопців «качало» по чотири-п'ять разів».

— Мати заварила настій шавлії. Каже, це краще, ніж те, що дали американці. «Прополощи, побачиш — перестане боліти. Та я вже дочекаюся, коли закінчаться вихідні, піду до лікаря, — Віталій прикриває рукою підпухлу щоку і запалює цигарку, посміхається, мовляв, це теж допомагає. Без цигарки не обходився навіть у полоні. Коли своє «куриво» закінчувалося, просив у наглядачів. «Не всі пірати придурки, — каже моряк. — Дехто з них розповідав про свою сім'ю. Один казав, що має семеро дітей, бідкався, що їх треба якось годувати. Ще один подарував на згадку сомалійську купюру. Інший, найстарший за віком, згадував про Радянський Союз. У 70-ті роки в Сомалі колишній СРСР мав свої інтереси, зокрема, військові радники навчали місцевих поводитися зі зброєю. Там дотепер про це пам'ятають. Схоже, не тільки пам'ятають, а й користуються набутими знаннями. Приклад із «Фаїною» тому підтвердження.

— Варту на судні пірати виставляли дуже грамотно, — продовжує співрозмовник. — І каюту для полонених вибрали вдало, в самому кутку, звідти вибратися ніяк не можна було. Хтось же їм підказував, як це все має бути...

Полонених моряків вартували 15—20 піратів. Під час захоплення судна їх було ще менше. На трьох шлюпках припливли приблизно 10—14 морських розбійників.

Моряк з Фаїни Віталій Шелестов разом з мамою Ніною Філатівною на подвір'ї будинку наступного дня після повернення з полону.

Такий вантаж і без охорони...

— У нас якби був хоча б один автомат, ми відбили б напад піратів, — каже Віталій Шелестов. — Вони ж у нас були як на долоні. Після першої черги повтікали б. Варто було дати хоч якусь зброю. Всі члени команди служили в армії, вміють поводитися з нею. А так — ні охорони, ні зброї. Як можна було без цього випустити в море такий вантаж, ми дотепер не перестаємо дивуватися.

Віталій Шелестов каже, що на «Фаїну» пірати натрапили випадково. Про це вони самі сказали. «Після того, як досягли домовленості про викуп, розбійники часто спілкувалися з нами, — розповідає моряк. — Останні місяць-півтора ми разом із піратами готували їжу на одній буржуйці. Пальне закінчилося. Кухня не працювала. То ми пристосували буржуйку. Спалювали машинне мастило. Воно заміняло паливо. За їхніми словами, перед тим, як узяти в полон «Фаїну», вони чотири дні ходили морем. Пального у шлюпці залишалося на один день. Вже мали повертатися на берег. Раптом випливає пасажирське судно. Вони спробували його зупинити. Однак зробити це не вдалося. Не змогли забратися на борт, бо він надто високий. До того ж у «пасажира» хороша швидкість, і корабель втік від піратів. І тут вони побачили димок «Фаїни»...

ДОВІДКА

3,2 мільйона доларів заплачено за викуп суховантажу «Фаїна» і його команди з полону; 134 дні пірати утримували судно

Сховати вдалося три телефони та один ноутбук

— 25 вересня 2008 року ми пройшли Аденську затоку. Як кажуть, перехрестилися, — згадує Віталій Шелестов. — Бо ж знали, що саме там найчастіше судна підстерігають пірати. А нас це оминуло. Це був мій четвертий рейс через Аден. Відстань до берега становила приблизно чотириста кілометрів. Десь о 15-й годині я вийшов на палубу і почув звук вихлопу. Подумав, знищують стару піротехніку. Таке бувало. Визирнув за борт — і побачив шлюпку з піратами. Вони стріляли з автоматів по борту корабля. Розбили ілюмінатор. Капітан дав команду «повний хід!». Але у суховантажу швидкість невелика. Шлюпка зайшла спереду і з неї вдарили по носу корабля з гранатомета. Ще дві такі само японські шлюпки оточили корабель з інших боків. Вони швидкохідні, мають довжину 8—10 метрів, неозброєним оком їх не побачиш, бо зливаються з хвилями... Після обстрілу пірати забралися на борт. Різного віку — від 14 до 50 років. Показали на карті точку, куди маємо спрямувати судно. Приблизно за 10 кілометрів від берега. Тільки через добу ми дісталися туди. Корабель ішов на одному двигуні. Другий пошкодили під час спроби втекти від піратів. Там ми стояли весь цей час на глибині вісімдесят метрів.

У таких умовах моряки перебували всі дні полону (знімки зроблено Віталієм Шелестовим «підпільно» мобільним телефоном).

Після захоплення всю команду зібрали на палубі. Найперше наказали здати гроші. Попередили: хто цього не зробить — розстріляють одразу. Потім відібрали мобільні телефони і ноутбуки. З іще більшим азартом конфіскковували теплі речі — куртки, светри, а також взуття. Після цього 17 людей загнали в невелику каюту. Її площа не більш як 12 метрів. Кинули декілька матраців. Перший місяць нас звідти взагалі не випускали. Санвузол був також там. Милися тільки морською солоною водою. Прісної води не вистачало навіть для пиття. «Пізніше ми вичерпували її з усіх ємкостей, що були на кораблі. На дні трохи залишалося, — каже співрозмовник. — Кип'ятили і пили. Жодного разу за всі дні полону нікому із нас не вдалося досхочу напитися води. Їсти давали один раз на добу — або рис, або макарони».

Ще троє членів команди — капітан, його помічник і старший механік — залишалися на містку разом із піратами. З одного боку, вони почувалися краще, бо мали більше свіжого повітря. З другого — перебували постійно в напруженні. Розбійники часто скандалили між собою. Особливо після чергової дози наркотиків. При цьому стояв такий крик, що вуха треба було затуляти. Та й зброя говорила. Якось на посту один із піратів задрімав і крізь сон натиснув на курок, кулі зрешетили стелю.

Віталію Шелестову і ще двом морякам удалося сховати мобільні телефони, а один член команди навіть урятував свій ноутбук. Мобілкою Віталій зробив декілька знімків у каюті, де утримували моряків. На одному з них зафіксовано епізод з новорічного свята. Видно пластикову ялинку. Посередині велика хлібина у формі короваю. «Ми пояснили піратам, що Новий рік у нас — це велике свято, — продовжує Віталій. — Попросили привезти борошно і ялинку. Вони змилувалися і привезли ще й шматок м'яса козла. Занесли в каюту на той час телевізор».

Кожен із трьох варіантів втечі містив ризик втрат

Приблизно чотириста книжок нараховує бібліотека на судні «Фаїна». «За читанням час спливав швидше, — каже Віталій. — Деякі книжки «проходили» через одні руки по два, а то й три рази. Пірати до них не виявили інтересу, тому ми попросили, щоб віддали нам». У Віталія було ще одне відповідальне доручення. Він вів календар. Щодня робив на стіні позначки. На тій із них, де мало бути перше січня 2009 року, намалював ялинку. У полоні минув його 39-й день народження.

Співрозмовник каже, що між собою члени команди обговорювали план можливої втечі. Було три варіанти. Але жоден із них не мав перспективи. Кожен містив у собі ризик втрати частини екіпажу. Тому після тривалого обговорення відхилили всі три варіанти. «Тікати за борт було нереально вже тому, що там ми бачили такі рибинки!.. — посміхається Віталій. — Одна з акул мала довжину приблизно 10—12 метрів. Наприкінці полону нам дозволили рибалити. У тому місці риби довжиною менше одного метра не плавають».

На третій день полону помер капітан судна. Йому минав 49-й рік. Капітан прихворів ще до того, як команда «Фаїни» опинилася в полоні. Пірати не дозволили переправити тіло на берег. Віталій із боцманом і старшим матросом перенесли труп у морозильну камеру. Однак коли закінчилося пальне і генератори перестали виробляти електрику, полонені знову звернулися до вартових із тим самим проханням. Знов почули відмову. «Ми вже обговорювали можливість поховання у морі, — каже Віталій, — але все-таки зійшлися на думці, щоб передати тіло капітана рідним. Хай яке вже воно буде...»

Двічі за час полону до корабля з берега пірати підвозили пальне. За чиї кошти купували його, співрозмовнику невідомо. Однак приблизно півтора останні місяці дизель-генератор не працював. Не було чим заправляти.

30—40 тисяч доларів отримали вартові полонених

Пірати не тільки поставили вимогу про те, як мають бути передані кошти за викуп корабля і членів екіпажу, вони також обумовили номінал купюр, з яких складається сума. І навіть рік їх випуску. «Перед тим, як мав прилетіти літак із грішми, такий невеликий спортивний літачок, нас усіх вивели на палубу, — каже Шелестов. — Щоб було видно, за кого платять. А по зарплату прибули десь 60—70 людей, не менше. Багатьох ми бачили вперше».

Вартові, яких полонені знали не тільки в обличчя, а й за іменами, виходили з купюрами в руках, сума яких, за приблизними підрахунками, становила не менш як 30—40 тисяч доларів. Так вважають полонені моряки. Дехто з піратів на радощах кричав їм на прощання, мовляв, ніхто не збирався вас убивати. Бо це вже був би прояв тероризму, а значить, тюрма. При цьому вони жестом показували, як навколо шиї зав'язується петля.

...Велику сковорідку смаженої картоплі поставила на стіл перед сином Ніна Філатівна. Потім подала апетитного оселедчика з цибулькою, порізаною кружальцями. Відкрила банку солених домашніх огірочків. Віталій на це усміхнувся. Проковтнув слинку. Смачнішої страви, приготовленої руками мами, він не знає...

Віктор СКРИПНИК.

Фото автора.

ДОПЕКЛО

Коли мовчання не золото

Учора зранку відбою не було від бажаючих вручити перехожим продукцію «медіахолдингу» імені «естета в галузі інтимних забав» Казбека Бектурсунова. Я, наприклад, дорогою на роботу — з Позняків до Шулявки — натрапила на вісім таких мобільних агітпунктів. Не знаю, що викликає більшу огиду — читання оприлюднених на сайті ОРД протоколів з одкровеннями любителя «лоліт» у ранзі радника міського голови чи фальшиві звіти про те, як «кияни заступилися за свого мера». Бр-р-р...

Як «кияни заступалися», ми вже розповідали в попередньому номері. Хоча, звичайно, це не повний опис мобілізації на оборону Черновецького від... «вдячних» мешканців столиці. «Вечірку» довелося б «долатати» ще кількома сторінками, якби вона, звісно, зважилася описати методи набору «рекрутів» з піднevільних комунальних підприємств і організацій та «легіонерів», що в пошуках десятки завжди згодні надати специфічні послуги. Ось, скажімо, медики: чи хочуть вони, щоб «ніхто не заважав Черновецькому робити ту роботу, яку він розпочав, щоб його плани і плани його команди втілилися в життя», якщо їм уже по кілька місяців не виплачують зарплату, хворих у лікарнях переведено на голодну дієту, а з усіх необхідних засобів для надання невідкладної допомоги у запасах є лише бинт?

І це, зауважте, «робота» тільки почалася і не всі «грандіозні плани» з «евтаназії» охорони здоров'я в Києві втілено. Чи може лікарів охопити пошесть хворобливого потягу до осередку «чуми», аби вони добровільно, залишивши пацієнтів на чергову сестру, відбували минулої п'ятниці процедуру переклички під стінами «мерії»? «Ми ж не клієнти Павловки, щоб з доброго дива, без тиску керівництва, підтримувати Черновецького чи Кильчицьку, — запевнили мене в одному медичному закладі Києва. — Це для них там давно мали б підготувати палату для особливо буйних...»

Схоже, ця фахова рекомендація небезпідставна. Хоча б тому, що уражена психіка — річ заразна. Минулої суботи, у день закоханих, у київських РАГСах молодят благословляли на сімейне щастя «порадою» змінити традиційний весільний маршрут на «вигідний». Спочатку до пам'ятника Гонгадзе, де за фото на пам'ять із «мером» від нього чекає дарунок, а потім на іподром — там уже пані Айвазова приготувала для наречених ласощі і не менш солодкі здравиці... своєму «вірному» чоловікові. Навряд чи котрась з «осолоджених» пар «інвестувала» весільні гроші у скачки (хочеться вірити, що свято закоханих — усе-таки не день дурня): було б дуже прикро, якби й молоді відчули на собі заповідь від Черновецького — обкради ближнього так, щоб він з тебе ж створив кумира...

Дедалі більше киян сподіваються, що Президент нарешті заступиться за них і позбавить Леоніда Черновецького хоча б посади голови КМДА. Цим він не тільки прикладеться до визволення столиці, а й очиститься від сумнівних компліментів свого «послідовного союзника», якими той завдає главі держави більше шкоди, ніж його опоненти. Принаймні в очах киян, які завжди активні на президентських виборах. З відкритим листом з таким проханням до Віктора Ющенка звернулася депутатська фракція Блоку В. Кличка у Київраді, а їхні колеги з Блоку В. Литвина ініціюють створення антикризової стратегії для подолання наслідків діяльності Черновецького і його команди. Наше мовчання в цьому контексті перетвориться із золота на посічену гречку.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Після того, як піратам не вдалося захопити пасажирське судно, вони побачили димок нашої «Фаїни»

ГОЛОС УКРАЇНИ № 28 (4528)
ВІВТОРОК, 17 ЛЮТОГО 2009

Учора всі школи Одеси закрито на карантин через епідемію грипу, *повідомляє наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ*

У Посольстві України в Болгарії відкрито клас з вивчення української мови *(Укрінформ)*

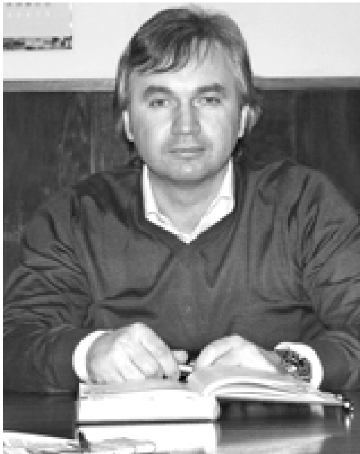
Вміти зробити, вміти й продати

ДО УВАГИ УРЯДУ

В усі часи продукція Запорізького титано–магнієвого комбіната була затребуваною. Навіть після вимушеного простою наприкінці дев'яностих минулого століття підприємство змогло швидко повернути собі місце в чільній сімці світових виробників титану губчастого. Однак це не означає, що колектив не має проблем. Довкола стратегічного об'єкта плетуться різні інтриги, а тепер ще й додалися негаразди, зумовлені світовою фінансово–економічною кризою. Про те, як можна їх здолати та забезпечити стабільну роботу на перспективу, йдеться в бесіді нашого кореспондента з новим генеральним директором казенного підприємства «Запорізький титано–магнієвий комбінат» **Віталієм КУЧУКОМ.**

— Віталію Валентиновичу, що можете сказати про ситуацію, в якій опинився ваш трудовий колектив? Наскільки боляче вдарила по його інтересах світова фінансово-економічна криза і чим це зумовлено?

— В останні чотири роки світовий ринок титану губчастого перебував в умовах дефіциту, коли попит перевищував пропозицію. Виробникам це було зручно, і вони не обтяжували себе пошуками потенційних споживачів. Близько 70 відсотків своєї продукції ЗТМК постачав підприємствам Росії і США, котрі були і споживачами нашого титану губчастого, і виробниками титанових напівфабрикатів. На жаль, вітчизняні підприємства у структурі споживання займають незначну частку, а з вересня-жовтня минулого року через скорочення виробничих програм різко зменшили обсяги закупівель титану губчастого виробництва ЗТМК. З цього приводу можна говорити багато. Адже титан є металом XXI століття — своєрідним каталізатором розвитку високих технологій. Відсутність попиту на нього в Україні означає слабку розвиненість нашої промисловості. У сьогоднішніх складних умовах дуже важливо, щоб держава демонструвала роль ефективного власника і намагалася створювати якомога кращі умови для забезпечення сталого розвитку вітчизняних підприємств. В той час, як у США та Росії розширювали виробництво титану губчастого, єдине в Україні підприємство постійно лихоманило. І коли нарешті ЗТМК відновив роботу, він зміг вийти лише на половину від попереднього обсягу випуску продукції. А припинення в листопаді минулого року російськими та американськими споживачами закупок українського титану губчастого зумовило цілу низку проблем. Але нічого випадкового в житті не буває. З одного боку, втрата традиційних споживачів — явище тимчасове, з другого — закономірність. Бо хоч світова криза і мине, все одно через два-три роки вони можуть повністю відмовитися від нашої продукції...

— І який же вихід?

— Ми його шукаємо, так би мовити, в кількох площинах. Незважаючи на те, що запорізький титан губчастий відомий в усьому світі, сам ЗТМК не має європейського іміджу ділового партнера. До цього призвела відсутність маркетингової політики, бо всі турботи про реалізацію продукції колишні керівники комбінату переклали на плечі торгових агентів. І підприємство потрапило в залежність від споживачів. Тепер замість кількох постійних клієнтів ми прагнемо мати їх декілька десятків, демонструючи свою відкритість і лояльність. Не має значення, скільки титану губчастого вони хочуть в нас закупити — 500 чи 10 тонн, всі вимоги до тих чи інших параметрів якості буде враховано... Одночасно налагоджуємо промислову кооперацію з кінцевими споживачами, задіяними в технологічному циклі виробництва титану. Це передусім підприємства з Німеччини, Італії, Великої Британії, Франції, Іспанії, Росії, США, Японії. Зокрема, нещодавно ми провели переговори про налагодження прямих економічних зв'язків з представниками німецької корпорації «Тіссен Круп», з італійськими партнерами сьогодні ведуться переговори про пакет замовлень для нашого ливарного цеху. Все це дасть змогу спрогнозувати виробництво та підвищити його рентабельність.

Напередодні нового року на комбінаті ввели в дію новий цех і провели пробну виплавку титанового зливка. Це вже крок із переходу від випуску сировини до виробництва напівфабрикатів. Але важкі часи потрібно пережити. І держава, як власник підприємства, повинна у цьому допомогти колективу.

— Якої ж допомоги ви від неї чекаєте?

— В усіх без винятку країнах виробникам титану надається безліч преференцій, бо це — стратегічна галузь промисловості. Сьогодні не виконується постанова Кабінету Міністрів України від 10 грудня 2008 року про введення для ЗТМК диференційованого тарифу на електроенергію. А як же ми можемо конкурувати на світовому ринку, коли оплата електроенергії с структурі собівартості титану губчастого становить 38 відсотків? Крім того, Господарським кодексом України визначено, що основним споживачем продукції будь-якого казенного підприємства повинна виступати держава. Однак, ураховуючи відсутність попиту на внутрішньому ринку, цього не відбувається. Комбінат звернувся до Державного комітету України з державного та матеріального резерву з проханням підтримати нас хоча б на період кризи, закупивши частину продукції в держрезерв із подальшим її оновленням та реалізацією замінюваної продукції в разі покращення ринкової ситуації. У сьогоднішніх умовах світової кризи такий підхід повністю відповідає політиці Кабінету Міністрів України стосовно підтримки підприємств гірничо-металургійного комплексу. Через рік-два витрати окупляться, а ми завдяки цьому змогли б не лише втримати унікальне виробництво і висококласних спеціалістів титанової галузі, а й розширити власні позиції як надійний діловий партнер.

Бесіду вів
Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: генеральний директор казенного підприємства «Запорізький титано-магнієвий комбінат» Віталій Кучук.

Фото автора.

Ефективно підвищити економічний потенціал держави можуть інноваційні розробки

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Україна приступила до реалізації першого етапу «Стратегії економічного розвитку СНД на період до 2020 року», затвердженої Радою глав урядів країн Співдружності в листопаді минулого року. Один з її напрямів передбачає створення мережі інформаційно–маркетингових центрів (ІМЦ) як основи для реалізації подальших планів стратегії. Запровадження такої інновації, на думку експертів–економістів, дасть змогу значно підвищити ефективність господарської і комерційної діяльності підприємств, організацій і держустанов. Докладніше про можливості цього проекту та його вплив на зростання економіки країни розповів в інтерв'ю Укрінформу директор Державного НДІ інформатизації і моделювання економіки Міністерства економіки України, доктор економічних наук, **заслужений економіст України Олександр ЛЮБИЧ.**

— Створення мережі ІМЦ — одне з першочергових завдань Плану заходів щодо реалізації першого етапу стратегії. Уряди України і Росії в 2008 році визначили десять пріоритетних напрямів стратегічного співробітництва. У зв'язку з цим в одній із своїх заяв Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко підкреслила, що пріоритет діяльності двох урядів полягає у створенні загального торгового простору з урахуванням норм і правил Світової організації торгівлі. Крім того, глава Кабінету Міністрів України високо оцінила проведену українськими експертами роботу з розробки Стратегії економічного розвитку СНД, відзначивши, що більшість інтересів і пропозицій України враховано в документі. Але це дісталося нам великими зусиллями і напруженою роботою. Українська делегація на чолі з заступником міністра економіки України Валерієм Мунтіяном домоглася того, що нині впроваджується саме наша, вітчизняна, розробка по мережі ІМЦ. Її мета — просування товарів і послуг на ринки країн-учасниць СНД для створення загального ринку держав Співдружності. Для України це відкриває додаткові можливості в контексті економічного розвитку держави.

— Що таке мережа ІМЦ і як можна використовувати її безпосередньо в Україні?

— Це, насамперед, інструмент керування роботою підприємств і організацій з використанням можливостей інтернету, мобільного зв'язку та інших доступних мереж. Для забезпечення роботи ІМЦ наш інститут разом з Держпідприємством «Розрахунково-кліринговий центр» розробив сервіс «Електронне підприємство/установа». За його допомогою можна перенести економічну, соціальну, державну діяльність у мережу ІМЦ, що дає безліч позитивних моментів. Наприклад, значно знижуються накладні витрати і трансакційні витрати, зменшуються ризики невиконання зобов'язань. Крім того, підвищується рівень управління, збільшуються можливості залучення коштів для реалізації проектів малого і середнього бізнесу. Також розвиваються можливості впровадження інноваційних процесів, наукових розробок, авторського права, торгових марок. «Електронне підприємство/установа» дає змогу здійснювати будь-яку господарську діяльність в електронної мережі ІМЦ країн СНД і не тільки. У нас зареєстровані користувачі з далекого зарубіжжя — Польщі, Словаччини, Словенії і навіть Малайзії.

— У чому особливості роботи електронного підприємства?

— Зовні сервіс «Електронне підприємство/установа» схожий на звичайний вебсайт. За його допомогою ви можете подивитися, наприклад, дані про виробництво і споживання молока в Україні, Білорусі, Росії та інших країнах, регіонах. Водночас, на відміну від сайта, наша система є не об'єктом, а суб'єктом мережі. Іншими словами, користувач може не тільки зареєструватися і переглядати сторінки, а й застосовувати інструменти електронної торгівлі. Це — електронні підписи, рахунки, здійснення продажів і закупівель, ведення електронного документообігу. Такий комплекс робить непотрібними всіх посередників, що дозволяє вести бізнес без зайвих витрат. Крім того, з нашою технологією відпадає необхідність платити за інтернет-трафік, а це близько 500 млн. доларів США на рік по всій країні. Додатковий плюс — наша програма побудована на принципах, що дозволяють інформації обертатися всередині корпоративних мереж, які створюються безпосередньо користувачами мережі.

— Ваша система уже випробувана в Україні?

— Першими наші розробки впроваджені в аграрний сектор країни, тому що Мінагрополітики України виступало в ролі національного замовника цього проекту. Мережа розгорнута на рівні районних управлінь сільського господарства. Під'єднано також багато шкіл, лікарень, музеїв та інших державних установ і комерційних підприємств України. Під'єднання здійснюється швидко — все оформляється за кілька годин. Для того щоб стати суб'єктом мережі, треба внести лише 150 доларів на рік. Однак ми надаємо і безплатний доступ бюджетним організаціям освітньо-гуманітарної сфери, оскільки це — інвестиції в майбутнє країни. Точну кількість наших користувачів зараз назвати складно, бо вона зростає щодень, але на сьогодні йдеться про декілька тисяч.

— Ви проводите навчання роботі в системі?

— Так, у ДержНДІ інформатизації і моделювання економіки відкрилися курси з використання послуг «Електронного підприємства/установи» на базі мережі ІМЦ, куди організації направляють своїх співробітників. План і програма проведення занять для гуманітарної сфери погоджені з керівництвом НАН України, міністерств агрополітики, освіти і науки, сім'ї, молоді та спорту, а також УСПП. Ми плануємо навчати понад дві тис. осіб на рік. При цьому використовуються ефективні методи. Приміром, буквально вчора ми провели заняття з групою, а вже сьогодні вони створили електронне підприємство і розмістили на своєму сайті пропозицію про продаж власної продукції — морозива різних видів. Зазначу, що це зробили звичайні менеджери самотужки, без залучення програмістів.

Крім того, інформацію про роботу системи можна одержати дистанційно на нашому сайті www.c2n.info. В електронному режимі можна ставити запитання, на які наші співробітники оперативно дадуть відповідь.

— Чому саме ваш інститут займається впровадженням цієї програми?

— По-перше, ми входимо до числа розробників проекту. Наші фахівці вклали свою працю і знання в програму і тепер проводять професійне навчання. При цьому наукові співробітники працюють часом собі на шкоду, бо ДержНДІ не забезпечується фінансуванням держбюджету. Разом з тим, рівень науково-експертного потенціалу інституту досить високий — до складу Вченої ради входять два академіки і два члени-кореспонденти НАН України, а науково-методичне керівництво здійснює Відділення інформатики НАН України. Інститут регулярно бере участь у семінарах з макроекономічного прогнозування, що проводяться в рамках ПРООН, де наші консенсус-прогнози стабільно посідають перше-друге місця серед 11—12 організацій. З 2005 року ми з мінімальною помилкою прогнозуємо основні макропоказники (ВВП, рівень інфляції, дефіцит бюджету, обмінний курс тощо) з урахуванням впливу внутрішніх і зовнішніх факторів. Розроблена в інституті макроекономічна модель економіки України дозволяє багато чого, наприклад, пов'язати бюджетну політику з оцінкою стану економіки держави і провести її сценарний аналіз.

Однак робота інституту цим не обмежується. Наші фахівці взяли активну участь у процесі розробки і просування проекту «Міждержавної цільової програми інноваційного співробітництва держав — учасниць СНД на період до 2020 року». Вона стане основою вже для другого етапу реалізації стратегії (2012—2015 рр.). Рішенням Ради глав урядів від 14 листопада 2008 року Україні в особі Мінекономіки наданий статус Замовника-координатора цієї програми. Це дуже важливо для економічного розвитку держави, а також іміджу України серед країн Співдружності.

— Що, по-вашому, необхідно ще зробити для успішної реалізації інноваційних програм у контексті розвитку економіки України?

— На даному етапі існує необхідність додаткової урядової підтримки з якнайшвидшого впровадження мережі ІМЦ. Це забезпечить формування в Україні інформаційного суспільства на базі розвитку прикладних сервісів (електронної торгівлі, дистанційного навчання, електронного керування) і сприятиме підвищенню рівня соціально-економічного розвитку України.

Ярослав ДОВГОПОЛ (Укрінформ),
спеціально для «Голосу України».

Нема демократичнішої і відкритішої влади за нашу

БАЛАНС ТИЖНЯ

* РНБО звинуватила Прем'єр-міністра Юлію Тимошенко у «підриві» енергобезпеки, а вона звинуватила в цьому РНБО — про спіднє від учора.
* Міністр транспорту та зв'язку Йосип Вінський влаштував на столичному вокзалі публічні оглядини постільної білизни — про спіднє на завтра.
* Від початку року курс гривні на міжбанківському ринку знизився на 2,5 відсотка (з 7,95 UAN/USD до 8,15 UAN/USD) — про спіднє на тепер.

Подіум для сліпих звинувачень

Звинувачуючи Прем'єр-міністра в усіх «газових гріхах», Президент країни порадив плювати у брехливий телеекран — телевізор тут при чому?! У відповідь прем'єр звинуватила РНБО у прагненні денонсувати газовий контракт між НАК «Нафтогаз України» і ВАТ «Газпром», що взагалі безглуздо: контракт — комерційний, РНБО тут при чому? Ну, еге ж, це впливовий політорган, але ж не подіум для демонстрації нижньої білизни! І не прес-клуб для оприлюднення аргументів, які не витримують критики. Нема питань — газова угода не тішить, а пригнічує, а росіяни надміру охочі до нашої ГТС. Поза тим Юлія Тимошенко нізащо не ризикне своїм авторитетом напередодні президентських виборів, «підставляючи» під п'ятимільярдний доларовий кредит газотранспортні активи. Вона собі цього не дозволила б навіть із санкції Президента, не те що без неї. Інша річ — відмова від віртуальної, і, вважай, уже викресленої з україно-російських відносин власності колишнього СРСР, тільки навіщо росіянам п'яте колесо до воза? Але розвінчати прилюдно «таємні» угоди Юлії Тимошенко спокусливо. Нехай навіть спіднє назовні — на святе зазіхає начебто вона, а ціну ГТС оприлюднює раптом чиновник секретаріату Президента. Немає демократичнішої і відкритішої влади за нашу. Попри подвійні стандарти і діряві баланси.

А по суті — крапля. Фінансовий дисбаланс НАК «Нафтогаз України», який, за розрахунками Віктора Ющенка, сягає кількох десятків мільярдів гривень, є реальною загрозою енергобезпеці країни. Тому доручення від РНБО негайно подати його фінплан і зміни до держбюджету цілком слушні. Але, на жаль, тим і обмежилися, залишивши країну з купою запитань. Чому, наприклад, АЕК «Київенерго» з листопада минулого року не розраховується за природний газ, ламаючи договірну дисципліну? Заборгованість уже перевищує 1,050 мільярда гривень, при тому, що населення справно (на 117 відсотків) оплачує і комунальні послуги, і старі борги. Або чому, скажімо, за чотири останні місяці платежі за спожитий газ у облгазів зашкалюють за 100, тоді як у ДК «Газ України» ледь дотягують до 40 відсотків. Невже це не позначається на фінансовому стані НАКу і є менш актуальним за суперечливі обопільні звинувачення державних зверхників?

Як не через тарифи, то через постіль

У Мінтрансзв'язку, на відміну від НАКу, навчились рахувати кожну копійку. Тут порахували, наприклад, що торік підвищення залізничних тарифів на пасажирські перевезення принесло додатково 6,2 мільярда гривень. І зробили висновок: збитки сягнули 4,3 мільярда гривень. Що посередині балансу — видатки на метал чи на цеглу для нових вокзалів — було загадкою, бо внутрішні баланси так само, як і комерційні контракти, — царина інтимна.

Аж ось на столичному вокзалі стало ніяково урочисто, навіть бомжі кудись завіялись — приїхали високоповажні бонзи «Укрзалізниці» та міністр транспорту і зв'язку Йосип Вінський... І хоч вірте, хоч ні, а заходилися вони мацати своїми пальчиками матраци та простирадла. Обирали вітчизняного виробника, який візьме на себе клопіт виготовляти для швидких експресів постільну білизну. Міністра ледь відтягли від цієї справи. І вже надвечір на ще не заплюваному телеекрані він вдавав, що для його відомства немає нічого інтимного — обіцяв подбати про комфортні матраци для затурканого цінами пасажира, влаштувати оглядини продукції виробників пральних засобів тощо. Хто б сумнівався у тому, що це саме на часі? Хіба що портовики Іллічівська, які через недолугі кадрові та управлінські рішення Мінтрансзв'язку вимагають відставки міністра. Хіба що вагонобудівники Крюкова, які не можуть «вибити» більш як 200 мільйонів гривень боргів «Укрзалізниці» й уже погрожують купувати метал в Росії. А то й кожен, хто загортатиметься у простирадла з казарменою смужечкою.

Бо, якщо в міністра збитки, то чекай на підвищення вартості квитків. З березня — на 1,5 відсотка, а відтоді — на три відсотки щомісяця до кінця року. Як на мене, за ті гроші, що лупитимуть з пасажира, можна вимагати каву в міністерську постіль. Це той випадок, коли дорогий не подарунок, а увага міністра.

Стиль вільний, але тільки в один бік

Нарешті — про долар, який всупереч логіці на міжбанківському ринку обертався на орбіті 8,15 гривні. Серед тижня в. о. голови Нацбанку Анатолій Шаповалов запевнив, що його установа й надалі надаватиме підтримку гривні на міжбанківському ринку. Але, як на мене, це істотно не вплине на девальваційний тренд через обмежений ресурс для інтервенцій, потужний відтік депозитів з банківських рахунків і серйозні проблеми з наповненням держбюджету. Про них говорити коректно тільки по закінченні першого кварталу, але вже очевидно, що девальвація гривні згубно підірвала імпортний оборот, і держбюджет матиме неабиякі недобори ПДВ, ввізного мита, акцизних зборів. На цьому тлі посилює девальваційні очікування і невизначеність позиції МВФ стосовно надання Україні другого траншу стабілізаційного кредиту, і, по суті, диктаторська політика Нацбанку на валютному ринку, і нинішні проблеми комбанків активи яких погіршуються через макроекономічні та внутрішні дисбаланси. Взаємовідносини регулятора з комбанками вже втратили наліт конфіденційності. На 12 лютого регулятор зобов'язував знизити котирування долара на міжбанківському ринку до 7,973 гривні, інакше — санкції, заборона купувати валюту з резервів, а можливо, й скасування генеральної ліцензії на торгівлю. Інакше кажучи, долару заборонили «плавати вільним стилем», що було обіцяно МВФ. Поза сумнівом, це зменшить обсяги операцій на валютному ринку, але підвищить інтерес до спекулятивних і додаткових операцій з доларом США, скажімо, через крос-курс «гривня-євро». Отже, на вулиці дешевше ніж за вісім гривень долар не продаватимуть.

Сергій ВЛАД.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

Повернути борг кредитору можна тільки в правовому полі

У лексиконі наших співвітчизників у розпал економічної кризи з'явився новий термін — колекторські компанії. Й одразу виникло багато запитань. Відповісти на них ми попросили генерального директора колекторської компанії **Романа КРИВОШЕЄВА.**

— Пане Романе, скажіть, будь ласка, коли почав формуватись український ринок колекторських послуг?

— Перша компанія, яка заявила про надання колекторських послуг, тобто послуг зі стягнення боргових зобов'язань, з'явилася в першій половині 2006 року. Від самого початку вона була орієнтована на обслуговування прострочених кредитів банку, яким і була створена. Тобто виконувала лише ті завдання, які перед нею ставив банк. Наприкінці 2006 року почали створюватися інші колекторські установи, які вже працювали з ринком і не були підпорядковані жодній банківській установі. Тож 2006-й можна вважати початком формування українського колекторського ринку.

— Хто такий колектор, які функції він виконує та які перед ним стоять завдання?

— Колектор — це насамперед професіонал, що якісно виконує головне завдання — повернення боргу кредитору. І важливо зауважити: справжній колектор діє лише в правовому полі з дотриманням норм чинного законодавства. Колектор — це, як правило, людина з юридичною освітою, яка має знання з психології та економіки. Вона, насамперед, повинна вміти розібратися в причинах появи заборгованості та знайти оптимальний і для боржника, і для кредитора шлях розв'язання наявної проблеми. Працівник колекторської компанії, яка вже має досвід і ім'я на ринку, може навіть залучати третіх осіб, щоб допомогти боржнику. Якщо ж з'ясовується, що боржник просто не хоче платити і свідомо порушує кредитні зобов'язання, колектор починає процес повернення заборгованості. Він проходить виключно в правовому полі. Спочатку боржнику поштою надсилається інформація про його заборгованість, після чого працівник колцентру повідомляє боржнику про борг телефоном. Також на першому етапі роботи боржнику пропонують приїхати в офіс колекторської компанії для з'ясування усіх нюансів, що пов'язані з його справою.

— Як сьогодні розвивається колекторський ринок послуг?

— Сьогодні налічується вже понад 60 подібних установ. Переважна більшість — це новостворені колекторські фірми, які намагаються швидко заробити гроші, скориставшись складною економічною ситуацією в країні. Основна проблема — некомпетентність та непрофесіоналізм цих компаній, що не дбають про свій імідж та не замислюються про те, як вони працюватимуть через кілька років. Такими принципами ведення бізнесу ці компанії кидають велику тінь недовіри на колекторський бізнес. І я переконаний, що вони не мають права називати себе колекторами або працівниками по роботі з простроченими борговими зобов'язаннями.

— Що сьогодні потрібно колекторському ринку?

— Діяльність колекторських компаній слід обов'язково ліцензувати та контролювати щодо використання незаконних методів повернення боргу. Це припинить процес клонування «чорних колекторів», які практикують у своїй роботі переважно силові методи. На моє переконання, діяльність колекторських компаній потрібно обмежити лише наданням послуг з повернення боргів. Це значно підвищить рівень якості та виокремить сильних гравців, які стежитимуть за структуризацією та формуванням українського колекторського ринку.

— Чи працюють колектори з корпоративним сегментом боржників?

— Зазвичай колекторські компанії спеціалізуються на обслуговуванні банків та кредитних союзів і намагаються працювати з боржниками — фізичними особами, оскільки портфель боргових зобов'язань на сьогодні досить великий і робота з ними не потребує порівняно багато часу. Наша компанія працює не лише з боржниками банків, а й з корпоративним сегментом. Тобто з юридичними особами, в яких є заборгованість перед іншими юридичними особами. Процес повернення боргів складніший, та як для бізнесу — це правильний шлях розвитку. Аби працювати з корпоративним сегментом боргів, потрібно мати професіональних юристів та економістів, а не відставних силовиків.

— Чи співпрацює держава з колекторами?

— Так, держава починає активно співпрацювати з колекторами, але лише в житлово-комунальному секторі. Сьогодні ми допомагаємо водоканалам, ЖЕКам, газовим конторам повертати борги, що виникли у населення за спожиті комунальні послуги. На мою думку, колектори можуть значно допомогти і в процесі збору автомобільних штрафів, котрих щодень більшає.

— Якщо колекторський ринок не структурувати і не запровадити єдиних методів роботи, чим це може загрожувати?

— Це спровокує подальший розвиток «чорного колекторства» і робота з вибивання боргів у стилі 90-х стане реальністю.

— Як відрізнити «цивільного» та «чорного» колектора? Як захистити себе від «чорних» колекторів?

— Працівник серйозної колекторської компанії завжди відрекомендується перед тим, як розпочати розмову, в разі потреби покаже боржнику посвідчення, що підтверджує його право вести переговори від імені колекторської компанії. Також колектор мусить чітко назвати кредитора, інтереси якого він представляє. Під час розмови в жодному разі колектор не буде використовувати нецензурну мову, жаргонізми, тиск та образи. Фізичний вплив також не є прийнятним у роботі колектора. Якщо вам зателефонували і почали погрожувати, вимагати негайно повернути борг, ображати та залякувати, попросіть представитись того, хто вам телефонує і попередьте, що наступну розмову ви запишете на диктофон. Якщо погрози триватимуть, ви звернетеся до правоохоронних органів з відповідною заявою.

Розмову вів
Петро БАБИЧ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 28 (4528)
ВІВТОРОК, 17 ЛЮТОГО 2009

Україна виграла тендер на модернізацію літаків Ан–32 ВПС Індії, *повідомляє прес–служба Мінпромполітики України*

У Дніпропетровській області викрито посадових осіб комунального підприємства, які завдали шкоди державі на суму 1,5 мільйона гривень, *повідомляє прес–служба МВС України.*

ЗВЕРНЕННЯ

до Президента Віктора Ющенка, колишніх Президентів Леоніда Кравчука і Леоніда Кучми, народних депутатів України, обласних, районних і місцевих рад

«Власність на землю і торгівля землею — явище ненормальне і навіть аморальне. Його можна порівняти з правом власності на людину — раба».

(М. ГРУШЕВСЬКИЙ).

Із усіх аграрних реформ, пережитих нашим народом за останні півтора століття, найганебнішою виявилася так звана «земельна реформа», затіяна керівництвом незалежної України. В її основу була покладена ідея приватизації землі, яка відняла від хліборобів право на землю — ресурс виробництва, а від держави і народу (місцевих громад) — право на володіння земельною рентою, яка як продукт колективної праці має піти на розвиток соціально-виробничої інфраструктури місцевих громад та на інші суспільні (державні) потреби, а не на індивідуальне збагачення.

Тому, вболіваючи за утвердження соціальної справедливості в суспільстві й за економічні інтереси держави, усвідомлюючи відповідальність перед власною совістю, попередніми, нинішнім та прийдешніми поколіннями, від себе особисто і від імені економічно розсудливої громадськості ми змушені звернутися згідно зі ст. 40 Конституції України до вищих органів влади в країні з вимогою: сказати народові правду про допущені помилки і призупинити необачно обраний у 1992 році курс на приватизацію землі, скасувати приватну власність на землю як найстрашніше зло після кріпацтва. Немає сумніву, що земельний переворот в Україні здійснили (щоб вічно обкрадати наш народ і державу) безвідповідальні посадовці, ігноруючи усе краще, що було досягнуто світовою історією, теорією і практикою земельних відносин.

Виявлено, зокрема, нехтування «агрореформаторами» всесвітньо відомих положень «Декрету про землю» (1917 р.) і «Основного закону про соціалізацію землі» (1918 р.), за якими приватна власність на землю скасовується назавжди, і вона переводиться у *народне надбання,* чим забезпечується раціональна й соціально справедлива система землекористування, бо безпосередні землероби стають повноправними господарями на своїй землі, а дохід від неї, викликаний природними властивостями і рівнем розвитку місцевої інфраструктури (земельна рента), належить усім трудящим і використовується на загальнолюдські потреби. Оскільки саме ця система земельних відносин виявилася і, очевидно, навіки залишиться кращою з усіх, що пережило людство за свою історію, то керівництво незалежної України не мало морального права змінювати установлений в СРСР статус земельної власності. Законодавчо приватну власність на землю можна лише скасувати, щоб позбутися успадкованого зла, але неприпустимо за допомогою закону чи будь-яким іншим шляхом нав'язувати це зло нинішньому і тим паче майбутнім поколінням.

Зневага до 25 видатних вчених США із 14 університетів і 5 провідних спеціалістів департаменту сільського господарства США, що вчасно (листопад 1991 року) звернулися з відкритим листом до Президента СРСР М. Горбачова, в якому застерігали від необачних поворотів у землекористуванні. «Є побоювання, — писали вони, — що ви можете піти нашим шляхом (узаконити приватну власність на землю. — **Автори**), дозволивши приватному сектору привласнювати більшу частину земельної ренти... Важливо зберегти суспільну власність на землю, щоб земельна рента була джерелом державних доходів... Заради ефективності, справедливості всі землекористувачі мають щорічно платити земельну ренту місцевій владі в розмірі, що відповідає поточній рентній вартості землі, якою вони користуються». Немає сумнівів у чесності, професіоналізмі й бажанні добра нашому народу авторів цього листа (серед них три лауреати Нобелівської премії в галузі економіки), бо вони на власному досвіді переконалися і краще нас знали, що таке приватна власність взагалі й приватна власність на землю, зокрема. Тому й радили залишити земельну власність такою, якою вона була в СРСР.

Без всякої програми, планів, розрахунків, перспективи й кінцевих результатів почалася «реформа», яка загалом спрямовувалася на дискредитацію колгоспів і радгоспів. Це швидко обернулося бідою для сільського господарства й населення України.

«Реформатори» перекрутили суть діючої в СРСР системи землекористування — начебто держава була землевласником-монополістом, через що, мовляв, і виникла проблема «роздержавлення» і «приватизації» землі. А насправді та земля, яка Державним актом навічно закріплювалася за колгоспами, радгоспами, фабриками, заводами, шахтами і окремими громадянами (присадибні ділянки, дачі, городи, гаражі та ін.), була їх законною власністю, яку вони одержали від держави безплатно, але без права продажу і застави й при вилученні земельної ренти в бюджет. Що ж до держави, то вона володіла лише монополією на землю-капітал і доходом від неї — земельною рентою, яка поверталася селу на соціальний розвиток місцевих громад і на потреби збереження та підвищення родючості грунтів.

Під час підготовки законодавчих актів із приватизації землі навмисно вилучено питання про земельну ренту. Йдеться, насамперед, про статтю 13 Конституції, яка заперечує право приватної власності на землю, а тому за змістом відповідає «Основному закону про соціалізацію землі» (1918 р.) з тією лише різницею, що в ній відсутня теза про земельну ренту: «Лишки доходу від кращих ділянок направляються в розпорядження місцевих органів влади». Адже якби ця теза увійшла до статті 13, то не було б ні ст. 14, ні інших злочинних законів, які «узаконюють» приватну власність на землю.

Поняття «приватна власність» зводиться до визнання за кожною фізичною чи юридичною особою права на виключне володіння тим, що вона створила своєю працею або одержала в результаті чесних відносин без обману і примусу. Однак це не стосується землі, бо вона — унікальний продукт природи, до того ж обмежений за своєю наявністю, належить усім людям, які її населяють, і не тільки нинішньому, а й прийдешнім поколінням. **Жодного справедливого способу «привласнення» землі не існує. Споконвіку це ганебне явище утверджується через насильство, обман, прийняття грабіжницьких законів, що має місце сьогодні й у країні.**

Нав'язування громадськості реформаторами-невігласами надуманої і практично нездійсненної ідеї: «Землю — у власність тим, хто її обробляє», хоча приватизація землі, навпаки, віднімає (!) землю якраз у тих, хто її обробляє. Мало того, з економічної точки зору, земельна власність як така взагалі не має ніякого відношення до самого процесу виробництва, а приватна власність на землю лише на шкоду виробництву. Для прикладу, в сільськогосподарських підприємствах країни сьогодні працює трохи більш як шістсот тисяч осіб, тоді як власників земельних паїв, котрі «привласнили» майже половину території України, — понад 6 мільйонів! Хоча це тільки початок біди. А біда настане тоді, коли право власності на земельні паї (право на ренту) через спадщину, обмін тощо дістанеться іногородцям, а селянам доведеться вічно платити за це «данину» невідомо кому.

Під час укладання законодавчих актів про землю допущено правовий нігілізм. Якщо згідно зі ст. 13 Конституції України кожен громадянин має право користуватися природними об'єктами права власності народу відповідно до закону, а власність не повинна використовуватися на шкоду людині й суспільству, то за ст. 14 держава гарантує право власності на землю громадянам, юридичним особам та державним суб'єктам, а отже, і право на «привласнення» доходу від землі — земельної ренти, що вочевидь не на користь, а на шкоду людям і суспільству. Цим самим порушується принцип соціальної справедливості — положень ст. 24 Конституції України, згідно з якими всі громадяни є рівними перед законом.

Законодавці навмисно приховують від громадськості правду про грабіжницьку суть приватної власності на землю. Суть грабежу — в привласненні земельної ренти, яка створюється не власною працею товаровиробника, а суспільною працею. Тому, привласнюючи ренту, приватний землевласник обкрадає, насамперед, державу в особі місцевої громади. Приватизація землі, таким чином, сама по собі породжує соціальну нерівність між людьми — зло, яке вже багато віків терплять народи країн, де панує приватна власність на землю. То навіщо це зло нав'язувати сьогодні нашому народу, майбутнім поколінням, якщо до 1992 р. Україна не мала жодних проблем, пов'язаних із використанням землі?

Цинічним є твердження деяких посадовців і політиків про те, що земля з села чи міста нікуди не дінеться, зате, якщо її продати, виручені кошти підуть на «благо» народу. А оскільки рента (ціна землі) має тенденцію до безпосереднього зростання, то, продавши землю, держава і місцеві громади назавжди втратять право не тільки на землю, але й на зростаючий дохід від неї.

Сподівання, що інвестор-капіталіст, викупивши земельні паї у селян, стане ефективним землевласником і вкладатиме кошти у виробництво, практично нульові. Він добре знає, що сільське господарство — ризикована галузь. Та й сам факт купівлі землі представляє для нього, по суті, фінансову інвестицію заради привласнення дармового доходу — земельної ренти та перепродажу землі або віддачі її в оренду.

Що стосується купівлі землі фермером для розширення виробництва і утвердження своєї самостійності, то така постановка питання взагалі недоречна. Придбання землі, з економічної точки зору, для товаровиробника й суспільства є непотрібною справою, явним марнотратством. Земля повинна надаватися у постійне користування господарям (індивідуальним і колективним) безплатно з вилученням земельної ренти в бюджет.

Саме такою була система землекористування в Україні під час проголошення її незалежності. За кожним із 12421 колгоспів і радгоспів на 1 січня 1992 р. було закріплено в середньому по 3100 га сільгоспугідь на правах постійного користування. В сільському господарстві України тоді працювало 4 мільйони 881 тисяча осіб, із них майже 2 мільйони — механізаторів широкого профілю. На одне господарство припадало: майже 40 тракторів, 10 зернових та 12 спеціальних комбайнів, 27 різних автомобілів, 1700 голів великої рогатої худоби, у тому числі 500 корів, 1130 свиней, 577 овець, 56 коней, 10 тисяч голів птиці та 80 бджілосімей, а також 7,2 млн. крб. основних виробничих фондів та 1,3 млн. крб. фондів соцкультпобуту.

Законодавчо приватну власність на землю можна лише скасувати, щоб позбутися успадкованого зла, але неприпустимо за допомогою закону чи будь–яким іншим шляхом нав'язувати це зло нинішньому і тим паче майбутнім поколінням.

Протягом 1986—1990 рр. у сільгосппідприємства було спрямовано 49,1 млрд. крб. капітальних вкладень. У 1991 р. колгоспи та радгоспи одержали 12,2 млрд. крб. прибутку, або по 1 млн. крб. на господарство. Збитковими лишилися 2 радгоспи і 50 колгоспів. Основна заробітна плата становила в середньому 232 крб., а з преміальними — 361 крб. (по народному господарству України — 244 крб.). Рентабельність по реалізації сільгосппродукції становила 42,6%. Ці показники були досягнуті на основі високої культури землеробства, досягнень науки та передового досвіду, кваліфікації кадрів всіх рівнів, організації виробництва і турботи про жителів села.

Переведення галузі тваринництва у 1980—1991 рр. на індустріальні, інноваційні технології виробництва сприяли тому, що прибуток перевищив 5 млрд. крб., а рентабельність виробництва тваринницької продукції зросла до 22,7%. В Україні були побудовані й працювали за новими технологіями 8100 спеціалізованих господарств, у тому числі, 1018 — на відгодівлі великої рогатої худоби, 718 — свиней, 330 — з виробництва молока, 761 — м'яса птиці, 349 — з виробництва вовни, та 472 господарства вирощували племінних тварин для молочних комплексів. У кожному районі функціонували племінні підприємства, які повністю забезпечували колгоспи та радгоспи племінною худобою.

Важливе значення мала організація у 1985—1991 рр. в сільських населених пунктах 3500 підсобних цехів, відділів і філій переробних заводів та фабрик, інших промислових підприємств, які ефективно використовували вільну робочу силу села. В 1988—1991 рр. майже в усіх областях було організовано ефективно працюючі нові формування, що йшли назустріч ринку. Це — 38 агрокомбінатів, 29 агрооб'єднань, 66 агрофірм, 45 науково-виробничих об'єднань. Нові формування мали свій банк і в 1990 році дали 1,5 млрд. крб. прибутку.

На початок 1992 р. АПК України належало 32% основних виробничих фондів від усіх фондів народного господарства, працюючих — 29%, вироблено валової продукції — 40%. Серед держав Європи з виробництва сільгосппродукції на душу населення — цукрових буряків, насіння соняшнику, картоплі, зерна, овочів, плодових і ягідних культур, молока, яєць, м'яса — Україна посідала перші—другі місця.

Таким АПК України був перед початком реформ. Характерно, що ці показники отримані в умовах, коли матеріально-технічне забезпечення господарств, соціально-побутові умови села, заробітна плата порівняно з США і низкою держав Європи були значно нижчими. Рада Міністрів УРСР 8 травня 1990 р. на своєму засіданні розглянула наслідки виконання завдань АПК в 1980—1990 рр. і прийняла Програму розвитку галузі на 1990—2005 рр. У ній передбачалось забезпечення значного зростання виробництва сільгосппродукції, зниження її собівартості на основі подальшого підвищення культури землеробства, впровадження новітніх технологій.

Зокрема, передбачалося виведення із польових сівозмін 10 млн. га ріллі, пошкодженої ерозією: на 2 млн. га посадити ліси, а 8 млн. га перевести в культурні пасовища. Щоправда, нове керівництво держави, після одержання незалежності, не стало виконувати цю програму, а всі 10 млн. га — розпаювало.

Після проголошення незалежності України розбудова АПК пішла в протилежному напрямі: від колективних форм організації праці до фермерських господарств на основі приватної власності на землю та майно. Ця політика активно проводилась Президентом Леонідом Кравчуком та Прем'єр-міністром Леонідом Кучмою. Без всякої програми, планів, розрахунків, перспективи й кінцевих результатів почалася «реформа», яка загалом спрямовувалася на дискредитацію колгоспів і радгоспів. Це швидко обернулося бідою для сільського господарства й населення України.

Порівняно з 1990 р. виробництво валової продукції землеробства у 1992—1994 рр. зменшилося на 48%, а в галузі тваринництва — на 50%. Поголів'я великої рогатої худоби скоротилося на 7,3 млн. голів, у тому числі корів — на 1,5 млн., свиней — 6,9 млн., овець — 4,7 млн., птиці — 79 млн., коней — 517 тис. і бджолосімей — 435 тис.

Зарплата працівників у сільгосппідприємствах зменшилася в дев'ять разів, продуктивність праці — вдвічі. В селах лишився без роботи мільйон осіб. Такого спаду не спостерігалося навіть під час війни (за даними Держкомстату, на 1.01.1945 р. після визволення України від німецьких загарбників в селах залишилось великої рогатої худоби — 2,7 млн. голів, у тому числі — 1,6 млн. корів, 6297 тис. свиней, 3,9 млн. овець).

Це було справжнє знищення сільськогосподарського виробництва за перші три роки реформ. Здавалося б, новий Президент Леонід Кучма та його команда мали занепокоїтися, намітити програму для припинення руйнування колгоспів і радгоспів, сільських населених пунктів. Проте цього не сталося. Команда Леоніда Кравчука і Леоніда Кучми за підказками консультативно-дорадчої ради (створена в червні 1991 р. з іноземних радників) активно продовжувала знищення АПК.

Коли в 1999 р. валова продукція колгоспів і радгоспів зменшилася порівняно з 1990 р. на 73%, в тому числі у тваринництві — на 79%, в адміністрації Президента готувався новий указ — «Про прискорення реалізації земельної реформи на ринкових засадах». Активну участь у цій роботі брала група економістів-іноземців під керівництвом Луїса Фаоро з компанії «Ті-Ар-Джі» та «Кемонікс інтернешнл» (США), який 9 липня 1998 р. надсилає в адміністрацію Президента проект указу «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектору економіки». Цей указ під №1529 3 грудня 1999 року підписав Президент Леонід Кучма. Головне завдання, яке визначалося цим документом, — за два наступні роки реформувати всі колективні сільгосппідприємства на засадах приватної власності на землю та майно.

Дії указу №1529 виявилися найруйнівнішими за всю історію розвитку сільського господарства на українській землі. Жодні війни, окупації, перегини в колективізації, інші бездумні рішення, що мали місце в пе-

ріод розбудови АПК, не змогли так розорити сільськогосподарське виробництво, уклад життя на селі, яке завжди було колискою нашого народу.

Тільки в 2000 р. Президент Леонід Кучма і Прем'єр-міністр Віктор Ющенко зі своїми командами організували знищення основних виробничих фондів колгоспів і радгоспів на 36,5 млрд. грн., а в 2001 р. — ще на 16 млрд. грн. Понад 52 млрд. грн., або 60% від фондів, які були в колгоспах і радгоспах на 1 січня 1999 року, були знищені. Не стало ще 2 млн. 42 тис. голів великої рогатої худоби, 800 тис. корів, 2200 тис. свиней, 165 тис. овець, 12 млн. голів птиці і 70 тис. бджолосімей.

У результаті «безальтернативної реформи», як її називали всі ці роки, в Україні лишився повністю розвалений АПК. На 1 січня 2008 р. порівняно з 1990 р. виробництво валової продукції сільського господарства в усіх категоріях господарств знизилося на 39%, а в сільгосппідприємствах — на 65%, продукції тваринництва, відповідно, — на 52% і 71%, продуктивність праці — більш як удвічі. Лишилося без роботи 4,2 млн. селян. Середня заробітна плата за останні 8 років реформи становила 348 грн. в місяць. Це найнижчий показник серед усіх галузей народного господарства.

Так звана «земельна реформа» під керівництвом Леоніда Кучми, Леоніда Кравчука і Віктора Ющенка призвела до знищення 19 млн. 456,5 тис. голів великої рогатої худоби (стільки, як у 11 державах Європи), 11 млн. 201,7 тис. голів свиней; 6 млн. 864,3 тис. овець. На 1.01.2008 р. у сільгосппідприємствах лишилося менш як два мільйони голів великої рогатої худоби.

За період аграрної реформи зменшилося тракторів на 310 тис. штук (62%), зернових комбайнів — 64,2 тис. шт. (61%), кукурудзяних комбайнів — 11,7 тис. (78%), картопляних комбайнів — 8,1 тис. шт., (84%), бурякозбиральних комбайнів — 13,2 тис. шт. (66%).

У колишніх колгоспах і радгоспах майже повністю зруйновані стани тракторних бригад, пункти технічних доглядів, ремонтні майстерні, гаражі, склади пального, ангари для сільгосптехніки. Понад мільйон механізаторів високого класу лишилися без роботи і були змушені виїжджати із села.

У більшості районів і областей припинили існування міжгосподарські біолабораторії, станції з підготовки насіння зернових і кормових культур, цехи і міжгосподарські підприємства з виробництва комбікормів; організації міжколгоспбуд, міжколгоспдорігбуд, цехи з виробництва трав'яного борошна, будинки відпочинку та санаторії, дитячі літні табори та соціально-побутові комплекси в селах, які будувалися за кошти колгоспів і радгоспів.

Після президентського указу від 3.12.1999 р. перестали працювати державні підприємства, які обслуговували колгоспи і радгоспи — Укрсільгоспхімія, Укрсільгосптехніка; підприємства, що обслуговували зрошувальні та осушувальні системи, проводили хімічну меліорацію земель. М'ясокомбінати, молокозаводи, овочеві бази, підприємства хлібопродуктів та з випуску сільгоспмашин — всі ці міжколгоспні і державні об'єднання, що працювали на зростання виробництва сільськогосподарської продукції, підвищення її якості, зниження затрат, збереження, переробку і реалізацію готової продукції, в цілому продовольчу безпеку України, ліквідовані.

Замість того, щоб проаналізувати допущені недоліки у роботі АПК, накреслити шляхи виконання програми, прийнятої Радою Міністрів УРСР 8 травня 1990 р., й успішно розвивати головну галузь держави, було прийнято інше рішення — провести «земельну реформу», розпаювати землю і майно. Мовляв, «ефективні хазяїни» краще використають український чорнозем. ЗМІ, деякі вчені і народні депутати закликали суспільство спрямувати свої сили на виконання цієї програми.

Якщо ж провести аналіз використання земель фермерськими господарствами України, які мають 4 млн. га ріллі, з сільгосппідприємствами областей, які також мають 4 млн. га ріллі (Полтавська, Харківська, Черкаська, Кіровоградська і Рівненська області), то краще використовують землю сільгосппідприємства. Фермерські господарства виробляють сільгосппродукції у 2—3—5 разів менше, а валової продукції — в 3 рази, ніж сільгосппідприємства.

А якщо порівняти ефективність роботи фермерських господарств Дніпропетровської області (на 1.01.2007 р. їх було 3405), в яких — 443 тис. га ріллі, з фермерськими господарствами Швейцарії, у яких також — 400 тис. га ріллі, то маємо такі показники: наявність поголів'я ВРХ у фермерів Дніпропетровщини — 2,9 тис. голів, а у Швейцарських — 1,6 млн. голів; відповідно свиней — 18,6 тис. гол. і 1,7 млн. гол.; овець — 2,8 тис. гол. і 500 тис. гол. Вироблено м'яса українськими фермерами — 1,1 тис. тонн, швейцарськими — 400 тис. тонн, молока, відповідно, — 3,3 тис. і 3,2 млн. тонн. У нас намолочено зерна 487 тис. тонн. У них відповідно 2,4 млн. тонн.

Понад 20 млн. га ріллі, що передана державою безплатно фермерським господарствам і домогосподарствам сільської місцевості, використовується незадовільно. Не краще і з використанням земельних паїв, які знаходяться в оренді в різних орендаторів, організаціях і іноземних інвесторах. На полях України уже працюють 3100 різних фірм, об'єднань, корпорацій та інших організацій, які згідно з указом президента Леоніда Кучми уклали угоди із землевласниками на різні строки користування землею. Сплативши мізерну орендну плату, вони хазяйнують, як хочуть, привласнюючи абсолютну величину земельної ренти. Офіси їх знаходяться в обласних центрах, у Києві і навіть за межами України.

Майже щороку в епоху незалежності України різні організації — ООН, ЄС, МВФ і доморощені горе-політики вимагають скасування мораторію на продаж й відкриття ринку землі сільськогосподарського призначення. Прагнення Європи і США зрозумілі. На нашій, кращій у світі землі можуть розміститися 11 держав: Австрія, Білорусія, Болгарія, Великобританія, Греція, Данія, Нідерланди, Угорщина, Фінляндія, Швеція і Швейцарія, або три Німеччини чи дві Польщі.

За 17 років розвалу села і спустошення АПК у нас лишилася тільки земля — головний і безцінний ресурс. І якщо влада перетворить землю на товар, як трублять ЗМІ і безвідповідальні депутати, стане фактом кінець держави Україна. Продаж землі — це злочин перед сьогоднішнім і майбутніми поколіннями.

Окремі чиновні мужі, народні депутати, політологи, письменники посилаються на те, що уже близько 5 млн. га землі фактично продані, отже, час невідкладно відмінити мораторій.

Ми пам'ятаємо, як у жовтні 2004 р. на Майдані і по всій Україні розповсюджувалась листівка виборчого штабу Віктора Ющенка, в якій було його звернення до селян: «Врятуємо українське село! Незважаючи на повне зубожіння селян, на руїну українського села, нинішня влада (Л. Кучми) запроваджує з 1 січня 2005 року купівлю-продаж сільськогосподарських земель. Українське село знову хочуть пограбувати. А земля — це останнє, що залишилося у селян!»...

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Листівка закінчувалась словами: «Любі друзі, село — це серце України. Врятувати село — значить, врятувати Україну. Я виграю вибори й у перші ж дні на посаді Президента підпишу закон про продовження мораторію на купівлю-продаж землі. Разом з вами ми не допустимо олігархічний кримінал до скуповування селянських земель за безцінь! Не дозволимо знову ошукати селян!».

Віктор Ющенко дійсно підписав Закон №490-V від 19.12.2006 р. «Про заборону продажі земель сільськогосподарського призначення до прийняття відповідних законодавчих актів».

У Біблії Господь говорив Мойсею на горі Синай: «... Землю не должны продавать навсегда, ибо Моя земля — вы пришельцы и поселенцы у Меня». На цю святу книгу президенти клали руку, коли складали присягу на вірність народу. Проте через 22 місяці після прийняття Закону від 19.12.2006 р. Президент Віктор Ющенко відміняє його і Указом №965/2008 від 20 жовтня 2008 р. п. 1) доручає Кабінету Міністрів «вжити заходів щодо невідкладного скасування мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення».

Саме такою була вимога МВФ для отримання українського кредиту. Справа, однак, не в мораторії взагалі, а в «узаконенні» приватної власності на землю, яка віднімає право на земельну ренту від держави і народу (місцевих громад) заради накопичення приватного капіталу. Тому незалежно від того, чи мораторій відмінять негайно, чи продовжать його до безкінечності, ситуація не зміниться, бо український народ юридично уже втратив приватизовану землю як власність і твердо крокує до того, що вже було, і про що 200 років тому писав Микола Карамзін: «Рабами були виключно кріпосні холопи... Набагато нещаснішим був стан землеробів вільних, які, наймаючи землю у маєтках чи у вотчинах у дворян, зобов'язувалися трудитися для них вище сил людських, не могли і двох днів на тиждень працювати на себе».

Відміна мораторію на продаж земель в Україні лише прискорить процес концентрації землі у «вотчинах» багатих сімей та різних корпорацій, розділивши таким чином громадян на землевласників (абсолютна меншість) і безземельних. Це при тому, що, як стверджує Віктор Ющенко, «для української влади є святим право власності — чи то на землю, чи то на квартиру, чи то на будь-який об'єкт приватизації». Що ж тут святого? Адже через те, що земля обмежена за площею, що всі люди рівні в земельних правах, і що земельна рента є продуктом суспільної праці, право приватної власності на землю в принципі неприпустиме. У цьому плані українська влада на чолі з Президентом є такою само антинародною, як і влада тих країн, де приватна власність на землю давним-давно узаконена. «Приватизація державних земель, — стверджує екс-міністр юстиції США Ремсей Кларк, — майже завжди приносила вигоду багатим і лишала решту суспільства прибутків. Це звичайна велика крадіжка: відбирають у народу і віддають багатим».

Саме на відбирання землі від народу заради збагачення заможних і націлена так звана «земельна реформа» в Україні. В результаті дедалі більше народної землі ставатиме приватною власністю багатих, а безземельні селяни житимуть на чужій землі. Що ще гірше неволі, як і в минулому, коли, за свідченням історика, набагато нещаснішим від кріпаків був стан землеробів вільних — наймачів панської землі.

Отже, щоб відновити вікову справедливість і повернути землю у власність народу, Верховній Раді України нинішнього скликання необхідно насамперед виправити помилку п'ятої сесії Верховної Ради, яка під час прийняття Конституції України 28 червня 1996 року «забула» включити в статтю 13 тезу про земельну ренту: «Як надлишковий доход, викликаний природною властивістю землі, рівнем розвитку місцевої інфраструктури та іншими факторами, і як власність українського народу земельна рента спрямовується в місцеві бюджети від усіх землекористувачів і використовується на потреби громад з відрахуванням частини диференційованого рентного доходу до Державного бюджету на суспільні потреби». Тоді втратить сенс право приватної власності на землю, оскільки її неможливо буде продати, заставити, віддати в суборенду. І це воістину справедливо, бо, як писав знаменитий українець М. Туган-Барановський, «земля належить суспільству, а нетрудове володіння землею не має ніякого виправдання».

При цьому всі земельні ресурси закріплюються за місцевими органами самоврядування, що не є експропріацією землі від приватних, комунальних, державних чи інших суб'єктів господарювання. Навпаки, тут відновлюється правова істина, оскільки єдиним власником землі в країні є український народ в особі місцевих громад, а землекористувачі залишаються повноправними господарями своїх земельних ділянок без права на земельну ренту, яка є народним надбанням і має використовуватися лише на громадські і державні потреби.

З огляду на це, передання права власності на землю іншим суб'єктам (колективним, приватним, комунальним, державним тощо) є протинародним, антиконституційним. Якщо, наприклад, на землях територіальної громади розміщені фермерське господарство, радгосп, комунальне господарство, військова частина з полігоном, земельні ділянки, які забезпечують діяльність Верховної Ради України, залізнична станція тощо, то ці суб'єкти є лише користувачами землі, а не абсолютними її власниками, тому всі вони повинні сплачуватити земельну ренту місцевим органам самоврядування. В цьому суть соціалізації землі, яку відстоювали відомі політики і науковці М. Грушевський, В. Винниченко, М. Туган-Барановський. Про це ж і «Основний закон про соціалізацію землі» (1918 р.), і рішення Четвертого Універсалу УНР (1918 р.), і згаданий лист американських вчених до М. Горбачова. Земля, Батьківщина, Мати. Ці поняття стоять в одному ряду, як нерозривний ланцюг. Тому справжнім господарем землі має бути тільки народ. А після відміни мораторію почнеться нещадний і цинічний дерибан найціннішого національного багатства нашого народу — землі, у порівнянні з якою всі запаси золота — ніщо.

Приватизація землі, таким чином, сама по собі породжує соціальну нерівність між людьми — зло, яке вже багато віків терплять народи країн, де панує приватна власність на землю. То навіщо це зло нав'язувати сьогодні нашому народу, майбутнім поколінням, якщо до 1992 р. Україна не мала жодних проблем, пов'язаних із використанням землі?

«Реформатори» кинули, як кістку, селянам паї на землю, посилаючись на те, що вона належатиме їхнім дітям і внукам. Це призвело село до розбрату, чвар, протистояння, колотнечі і зневіри людей. А тепер закладається нова міна — продаж землі. Перехід землі у спадщину руйнує село, розвиває спекуляцію українською землею. Тому потрібно скасувати зазначені пункти у законодавстві. Після проведення сільськогосподарського перепису, згідно з прийнятим Законом №586-VI від 24.09.2008 р., Леоніду Кравчуку, Леоніду Кучмі і Віктору Ющенку потрібно сказати людям правду про аграрну реформу, скасувати Укази Президента Леонада Кучми про землю.

Ми звертаємося до Верховної Ради України і Конституційного Суду з вимогою розглянути питання про земельну ренту як доповнення до статті 13 Конституції або прийняти окремо закон про земельну ренту.

Ми категорично проти насильницького розорення колективних господарств, основу яких становила суспільна власність на землю (державним актом вона надавалася їм у постійне користування) і колективна власність на майно як надбання виробників нинішнього і майбутніх поколінь. Саме такі формування (колгоспи, агрофірми) мають місце майже в усіх областях України, бо не виконали кучмівських указів, зберегли колективну власність, матеріально-технічну базу, кадри механізаторів і тваринників, спеціалістів інших галузей АПК, ведуть високоефективне виробництво та створюють належні умови для праці і життя хліборобів. Приватна власність на землю лише заважає цим господарствам, бо забирає значні кошти на оплату земельних паїв, замість того, щоб направити їх на соціальні потреби громад.

Перед українським народом нині стоїть одне з головних завдань — захистити землю від нових окупантів, які тільки й чекають ринку землі. Від імені тих, хто захищав нашу землю в роки Великої Вітчизняної війни і не повернувся у свої села, від імені тих, хто після війни наводив порядок на землі, відродив її силу, виростив синів і онуків, передав землю їм, і тих, хто ще живий і працює на цій землі, ми закликаємо і нинішнього і колишніх президентів України, депутатів усіх рівнів, працівників АПК — отямитися від ейфорії лихварства землею й стати на її захист, заступити нове, ще страшніше лихо, що призведе націю і державу до самознищення.

Василь КЛЮЙ,
учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні, лауреат Державної премії України, заслужений працівник сільського господарства, професор, почесний академік УААН;

Дмитро МОТОРНИЙ, учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні, двічі Герой Соціалістичної Праці, Герой України, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Володимир ПЛЮТИНСЬКИЙ,
учасник бойових дій у Великій Вітчизняній війні, двічі Герой Соціалістичної Праці, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Олександр КОРОСТАШОВ,
голова правління АЗК «Батьківщина» Полтавської області, Герой України, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Микола ВАСИЛЬЧЕНКО,
директор агрофірми «Маяк» Черкаської області, Герой України, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Семен АНТОНЕЦЬ, голова сільськогосподарського товариства «Обрій» Полтавської області, Герой України, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Микола ЗІНЧУК, директор державного сільгосппідприємства «Тучинське» Рівненської області, Герой Соціалістичної Праці, заслужений працівник сільського господарства України, почесний академік УААН;

Василь ЯРМОЛЕНКО,
кандидат економічних наук, доцент Національного університету біоресурсів і природокористування України.

ЮВІЛЕЇ

Коли редактор сміється

Віталію Скобельському — 50!

Він вважає, що професійним журналістом став ще в школі, адже свій перший гонорар Віталій Скобельський одержав у... сьомому класі, коли й розпочав «кар'єру» юнкором новосанжарської районної газети «Червоний прапор».

І ось уже 20 років Віталій Скобельський живе і працює в Полтаві, де починав заступником редактора у районній газеті «Вісті», редагував газету «Цілком відверто», а останні 12 років пов'язані з «Полтавським вісником». Щоправда, була тут і «невелика перерва» — два роки Віталій працював власним кореспондентом «Голосу України» у Полтавській області. До речі, саме цей час він вважає досить плідним у власній творчій біографії, а читачам нашої газети він запам'ятався ще й як постійний автор «Веселого куреня». До речі, Віталій Скобельський як письменник-гуморист добре знаний далеко за межами Полтавщини, адже його усмішки друкувалися і в «Перці» та «Крокодиле», є вони і в репертуарі багатьох українських виконавців. Гуморески виходили й окремими збірками, одна з яких — «Полтавські історійки» — свого часу була визнана кращим гумористичним виданням року на Полтавщині.

Уже майже два роки Віталій Скобельський очолює редакційний колектив газети «Полтавський вісник» — одного з найпопулярніших в регіоні видань. І хоч тепер, як сам зізнається, йому не до сміху, та в ювілейний для себе рік таки планує видати чергову збірку гумору, яка так і називатиметься — «Коли редактор сміється».

Щиро вітаючи колегу з першим п'ятдесятиріччям, ми бажаємо йому й надалі творчого оптимізму, добра та здоров'я — нехай редактор «Полтавського вісника», й справді, краще частіше сміється. Адже це означатиме, що і в його житті, і в житті колективу редакції все гаразд.

З ювілеєм!

Діяти безстрашно, блискавично, ефективно — головний наказ

Сьогоднішнє стрімке життя, наповнене не тільки суспільними подіями, а й різними викликами і небезпеками, неможливо уявити без людей, готових будь-якої хвилини прийти на допомогу, врятувати, запобігти біді. Професійне зростання, технічне забезпечення та психологічна підготовка працівників МНС України стають предметом особливої уваги не лише вузького кола фахівців, а й владних структур та органів місцевого самоврядування. Про ці та інші аспекти діяльності пожежно–рятувальних підрозділів — розмова нашого кореспондента з начальником Головного управління МНС України у Черкаській області, генерал–майором служби цивільного захисту **Віктором Гвоздем (на знімку)**.

— Вікторе Михайловичу, нещодавно, коли на межі аварійної зупинки опинилися всі хімічні велетні України, в тому числі й черкаський «Азот», — навіть найхолоднокровніші люди занепокоїлися. Чи не означає це, що МНС потрібно мати, крім інших, ще й команду швидкого психологічного реагування?

— Це дуже актуальне запитання. Під час газового конфлікту між Україною та Росією склалася напружена ситуація на підприємствах, основною сировиною для яких є газ. У такій обстановці оперативне інформування населення має велике значення. Його відсутність породжує чутки, вигадки, котрі, звичайно, не на користь здоров'ю людини. З упровадженням нової, універсальної служби порятунку «112», над чим нині триває робота у структурах МНС, будуть ураховані всі, у тому числі й психологічні, моменти.

— Якщо, наприклад, дитина, залишена батьками вдома сама, набере по телефону номер «112» і скаже, що їй лячно, — до неї також виїдуть за викликом?

— Неодмінно. Це також обов'язок рятівника. Вже проведено попередні випробування нової системи порятунку в Києві, Харкові, Львові. Вони показали її високу мобільність, ефективність, широкий спектр дії. Це нововведення відповідає міжнародним стандартам безпеки населення, і до 2012 року ми повинні його запровадити по всій Україні.

— А як із технічним переоснащенням? Чи встигнуть ліквідувати цю «ахіллесову п'яту»?

— Лише за останні півтора року — вперше за останні десять літ — Черкаське головне управління за нарядами профільного міністерства отримало 12 одиниць пожежної та спеціальної техніки. Спецобладнання та спорядження — на суму майже 7 мільйонів гривень. Крім того, завдяки плідній співпраці і взаємодії з обласною держадміністрацією, обласною владою та органами місцевого самоврядування за рахунок спецфонду бюджету вдалося придбати три оперативних автомобілі, засоби радіаційно-хімічного захисту, шкіперсько-водолазне обладнання, бойовий одяг на загальну суму майже півтора мільйона гривень.

— Частину цієї «важкої артилерії» черкащани нещодавно бачили в центрі міста на відкритому майданчику?

— Технічні новинки нашого управління, серед яких катер на повітряній подушці «Пегас», спеціалізований аварійно-рятувальний автомобіль швидкого реагування, оперативний автобус «Богдан», автомобіль радіаційної та хімічної розвідки, автоколінчастий підіймач з висотою підйому до 30 метрів, було виставлено для огляду перед щорічною обласною нарадою з питань надзвичайних ситуацій. До речі, така виставка мала й психологічний штрих: кожен житель обласного центру міг пересвідчитися в надійності оснащення підрозділів МНС на Черкащині. Завдяки кращому забезпеченню спецтехнікою та високому професіоналізмові наших працівників торік удалося зменшити кількість «нештатних» ситуацій і пожеж порівняно з 2007 роком й охопити профілактичними заходами переважну більшість потенційно небезпечних об'єктів області.

— Щоб іти на двобій з вогнем чи із смертельно небезпечною «іграшкою», потрібні не лише фізичний гарт, професіоналізм, а й сталеві нерви. Як нині комплектуються аварійно-рятувальні загони спеціального призначення?

— Сьогодні до загонів, в яких задіяні рятівники найвищого класу, особлива увага. Вся країна бачила роботу цих мужніх, кмітливих, вправних людей на ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій у Дніпропетровську, на заході України, в Євпаторії. Підібрати кадри в такі підрозділи швидкого реагування — справа копітка і надзвичайно відповідальна. Крім бездоганних фізичних характеристик, кандидат повинен мати й відповідний моральний рівень. Я б сказав, що рятівників, звичайно, готують навчальні заклади і різноманітні професійні школи, але рятівниками й народжуються. Сьогодні ми маємо висококофаховий штат аварійно-рятувального загону, готового будь-якої миті стати на герць із бідою. Хотілося б лише, щоб ці загартовані, безстрашні хлопці мали від держави вищу, ніж тепер, зарплату, достойну винагороду за свою небезпечну роботу.

— Вікторе Михайловичу, статистика свідчить, що нині міста, райцентри добре захищені перед імовірним техногенним чи природним лихом. Однак чимало сільських населених пунктів, як то кажуть, голі і босі перед будь-якою стихією. Як бути?

— На щастя, і тут крига скресла. Минулого року голова облдержадміністрації Олександр Черевко підписав розпорядження «Про створення місцевих пожежних команд в населених пунктах області». Спираючись на цей документ, ми провели низку конструктивних зустрічей з представниками райдержадміністрацій та органів місцевого самоврядування. Результат навіч: у 15 районах області створено місцеві пожежні команди. Тепер найприскіпливішу увагу приділимо Смілянському, Канівському та деяким іншим районам, котрі ще й досі «сплять» і не розпочали формування МПК. Доведеться їх керівників розворушити, щоб, урешті, вони подбали про необхідний захист від надзвичайних ситуацій на своїй території.

— Наперекір кризі, зменшенню фінансування всіх державних програм?

— Саме так. Пожежа, повінь чи інша біда не запитають про кризу... Нам з потроєною енергією потрібно працювати над тим, щоб в економічно нелегкий для держави час максимально попередити будь-які катаклізми. Щоб уберегти життя людей, захистити виробництво, оселі, майно.

— Хоч яким нелегким бачиться цей рік, але він ювілейний для нашої області...

— Так. І наші служби братимуть участь у підтримці безпеки під час масових, у тому числі державного рівня, заходів. Навесні в Каневі на врочистому вшануванні 195-ї річниці від дня народження Тараса Шевченка, в Черкасах — на святкуванні 55-річчя створення Черкаської області. Восени — в Чигирині, де відзначатимуть 360-ліття утворення Української козацької держави на чолі з гетьманом Богданом Хмельницьким. Тож нас очікує надзвичайно відповідальна і велика робота. Переконаний: працівники Головного управління МНС, як завжди, з честю впораються з нею.

— Дякую за розмову і бажаю всіляких гараздів!

Бесіду вела
Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.
Фото автора.

P. S. *Завтра, 18 лютого, головному рятівникові Черкащини виповнюється 50. «Голос України» зичить Віктору Михайловичу козацького здоров'я і гетьманських перемог!*

МОВОЮ ФАКТІВ

**** У 2008 році підрозділи пожежно-рятувальної служби Головного управління МНС у Черкаській області здійснили 8124 виїзди. З них за сигналом «Тривога» — 2384.***

**** Ліквідовано 1056 пожеж, врятовано: 73 особи, матеріальних цінностей на суму майже 14 мільйонів гривень.***

**** Співробітники піротехнічної групи Головного управління виявили та знешкодили 1462 одиниці вибухонебезпечних предметів часів Другої світової війни.***

СВІТЛИМ РЯДКОМ

Зігріті теплом «Батьківщини»

Не однією великою хліборобською династією може похвалитися СВК «Батьківщина», що в Котелевському районі Полтавської області. Небагато нині сільгосппідприємств, які мали б таку яскраву історію і пронесли її через покоління, лихоліття війни та суспільні перетворення, зберігши традиції та глибоку повагу до людей праці, примноживши її новими здобутками. Господарство цими днями збирає всю велику родину, щоб відзначити своє 80-річчя. Головний економіст Олександр Салашний шанує традиції сім'ї, з повагою згадує уславленого діда — Героя Соціалістичної Праці Якова Яковича. Той все життя віддано пропрацював в одному колгоспі й дітям і онукам заповідав не цуратися котелевської землі.

Понад три десятиліття очолює це підприємство Герой України, заслужений працівник сільського господарства, депутат облради Олександр Коросташов. Редакція щиро зичить, аби тепло «Батьківщини» зігрівало ще не одне покоління хліборобів.

Фото автора.

На знімку: Олександр Салашний із дружиною Олесею та доньками Владиславою і Вікторією мешкають у зведеній «Батьківщиною» садибі. 290 таких ошатних будиночків із вподрядкованими господарськими приміщеннями, дворами й садочками спорудили в сільгосппідприємстві — вважайте, ціле селище — для своїх працівників.

Лариса КОБА.

Полтавська область.

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) 15 січня 2009 р. по справі 4/191 «Б» визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Приватного сільськогосподарського підприємства «САН» (с. Поромівка, Володарсько-Волинського району, код - 31380563).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого - Мамедова Андрія Вагифовича (ліцензія серія АВ №347291, м. Житомир, вул. Л. Толстого, буд. 16, кв. 95, ідентифікаційний номер 2828613412).

 Якщо дитина, залишена батьками вдома, набере по телефону номер «112» і скаже, що їй лячно, — до неї також виїдуть за викликом?

Якщо батареї ледь теплі

У нашій трикімнатній квартирі дві кімнати майже не опалюються — батареї ледь теплі (взимку температура близько 10 градусів). Скарги до ЖЕКу ніяких позитивних результатів не дають. Скажіть, чи можна вимагати зменшення плати за комунальні послуги?

Галина АНИЩУК.

Київ.

Відповідає заступник міністра з питань житлово-комунального господарства України Руслан КРАМАРЕНКО:

— Перш за все хочу зауважити два важливих моменти. По-перше, відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги» взаємовідносини між виконавцем послуг та споживачем регулюються виключно на договірних засадах. І, по-друге, споживач зобов'язаний укласти договір на надання житлово-комунальних послуг, підготовлений виконавцем на основі типового договору.

Порядок надання житлово-комунальних послуг, їх якісні та кількісні показники мають відповідати умовам договору та вимогам законодавства. Типові договори на надання відповідних житлово-комунальних послуг затверджені постановами Кабінету Міністрів України від 12.07.2005 № 560 та від 21.07.2005 № 630.

Послуги з централізованого опалення повинні відповідати нормативній температурі повітря у приміщеннях квартири за умови їх утеплення споживачами та вжиття власником (балансоутримувачем) будинку та/або виконавцем заходів до утеплення місць загального користування будинку (згідно з пунктом 6 Правил надання послуг з централізованого опалення, постачання холодної та гарячої води і водовідведення, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 21.07.05 № 630).

Відповідно до пункту 29 цих правил споживач має право на зменшення розміру плати за надані послуги у разі надання їх не в повному обсязі, відхилення їх кількісних та/або якісних показників від затверджених нормативів споживання.

У додатку до цих правил наведено рекомендовані для укладання договорів вимоги щодо показників якості послуг та зменшення плати за них у разі зниження їх якості. Так, для житлових приміщень температура повітря за умови їх утеплення повинна бути забезпечена на рівні +18 С°, а у наріжних кімнатах +20 С°. Підставою для перерахунку плати за надані послуги є зниження фактичної температури в приміщеннях порівняно з нормативною протягом 12 годин на добу 1 раз на місяць. Плата зменшується (протягом усього строку відхилення) на 5 % за кожний градус відхилення від +18 С° до +12 С° у житлових приміщеннях (у наріжних кімнатах від +20° до +14°). При температурі у житлових приміщеннях нижче +12 С° (у наріжних кімнатах нижче +14°) плата за централізоване опалення не справляється.

У разі порушення виконавцем умов договору споживач має право викликати його представника для складення та підписання акта-претензії споживача, в якому зазначаються строки, види, показники порушень тощо.

Представник виконавця повинен з'явитися на виклик споживача не пізніше терміну, визначеного договором. Акт-претензія складається споживачем та представником виконавця і скріплюється їхніми підписами. У разі неприбуття представника виконавця в погоджений умовами договору термін або необґрунтованої відмови від підписання акта-претензії він вважається дійсним, якщо його підписали не менш як два споживачі. Акт-претензія споживача подається виконавцю, який протягом трьох робочих днів вирішує питання про перерахунок платежів або видає споживачеві обґрунтовану письмову відмову в задоволенні його претензій.

Спори між сторонами розв'язуються шляхом переговорів або у судовому порядку.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Екстремальний стрингер чи гламурний баєр?

Які рідкісні професії існують нині на ринку праці?

Андрій ПОНОМАРЕНКО.

Харківська область.

Відповідає перший заступник директора Державного центру зайнятості Наталія ЗІНКЕВИЧ:

— Незвичайні та рідкісні професії, які існують у наш час, стовідсотково зацікавлять творчих та креативних людей. Щоправда, під час кризи вони майже не затребувані.

Тітестер — дегустатор чаю, оцінює по 50—60 зразків на день.

Баєр — людина, яка закуповує речі для модних магазинів.

Пастіжер — спеціаліст з виготовлення перук, штучних вусів, борід та бакенбардів.

Піт-бос — керівник середньої ланки у казино. Ця людина контролює все, що відбувається в ігровому залі.

Сомельє (або виночерпій) — працівник ресторану, відповідальний за придбання, зберігання вин і представлення їх клієнтові.

Стрингер — позаштатний кореспондент, який працює, як правило, в екстремальних умовах: це зони військових дій, стихійних лих, масових заворушень.

Актуарій — спеціаліст зі страхування, що розробляє науково обґрунтовані методи вирахування тарифних ставок з довготривалого страхування життя.

Принагідно повідомляємо, що перераховані професії на сьогодні не включені до Національного класифікатора України «Класифікатор професій» ДК 003:2005.

Фото з сайта www.rchf.ru.

Сніг на наші голови. І на дороги...

Хто зобов'язаний стежити за тим, щоб при випаданні снігу чи ожеледиці дороги були вчасно посипані піском? І чи стежить хтось за цим? Запитую тому, що коли у нас була ковзанка по всьому Києву, особисто я піску не бачила три дні, доки ця ковзанка сама не розтанула. Дістатися до роботи було дуже проблематично. Двічі падала, але, дякувати Богові, без серйозних травм. Ось і хочу знати: чому сніг узимку стає несподіванкою для наших комунальних працівників?

Тетяна ЛАНІНА.

Київ.

Відповідає заступник генерального директора комунальної корпорації «Київавтодор» Володимир РОЖНЯТОВСЬКИЙ:

— Роботи щодо зимового утримання вулиць міста здійснюються шляхово-експлуатаційними управліннями корпорації «Київавтодор» у відповідності з розпорядженням Київської міської державної адміністрації від 01.07.08 року № 890 «Про утримання автомобільних шляхів і тротуарів у м. Києві в зимовий період 2008—2009 рр.». А також — згідно з титульними списками зимового прибирання в межах фінансування, виділеного районними у м. Києві державними адміністраціями, і відповідними технологічними картами, погодженими районними управліннями Державтоінспекції. Згідно з плановими завданнями, передбаченими вказаним розпорядженням, до зимового періоду шляхово-експлуатаційними підприємствами корпорації було заготовлено 36,9 тисячі тонн протиожеледного матеріалу.

Починаючи з 2000 року дорожньо-експлуатаційними підприємствами корпорації використовується протиожеледний реагент — зволожений хлористий натрій (технічна сіль), до якого, в разі необхідності, додаються домішки піску і фрикційного кам'яного матеріалу.

Слід зазначити, що окрім проїжджої частини автодоріг підприємствами корпорації проводяться роботи з посипання частини тротуарів, посадочних майданчиків зупинок громадського транспорту, підходів до підземних пішохідних переходів, сходів тощо, причому ці роботи виконуються як із застосуванням засобів малої механізації, так і вручну, оскільки існуючі площі цих об'єктів не завжди дають можливість використовувати техніку.

При цьому площа тротуарів, яка обслуговується підприємствами корпорації, становить 2,3 мільйона квадратних метрів при загальній її кількості по місту 7,5 мільйона квадратних метрів. Щодо посадочних майданчиків громадського транспорту, яких нараховується загалом більше трьох тисяч, то підприємства корпорації несуть відповідальність за санітарний стан тільки за 1424 одиниці.

Таким чином, окрім служб корпорації «Київавтодор», заходи з зимового утримання інших об'єктів здійснюються й іншими комунальними службами, підприємствами й організаціями.

Безумовно, під час складних погодних умов роботи з зимового утримання та прибирання вулично-дорожньої мережі міста виконуються в цілодобовому режимі. При цьому до роботи залучається більше 350 одиниць спеціальних машин і механізмів та близько 500 дорожніх працівників.

Згідно з ДСТУ 3587-97 «Автомобільні дороги, вулиці та залізничні переїзди. Безпека руху. Вимоги до експлуатаційного стану» термін ліквідації ожеледиці на вуличній мережі міста становить до 15 годин після завершення снігопаду.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Переоформити квартиру

У мене помер чоловік. Квартира приватизована на нас двох. Скажіть, чи потрібно мені переоформлювати квартиру на себе і в який термін?

Людмила ЧЕРКАЙ.

Шостка
Сумської області.

Відповідає заступник міністра юстиції України Леонід ЄФІМЕНКО:

— Перш за все зауважимо, що спадкові правовідносини регулюються книгою шостою Цивільного кодексу України (далі — кодекс).

Спадкування здійснюється за заповітом або за законом. До складу спадщини входять усі права та обов'язки, що належали спадкодавцеві на момент відкриття спадщини, тобто на день смерті особи, і не припинилися внаслідок його смерті (відповідно до статей 1217, 1218 кодексу).

Як зрозуміло із звернення автора, частина квартири була власністю померлого чоловіка, а отже після його смерті ввійшла до складу спадкового майна.

Спадкування за законом може мати місце у разі:
— відсутності заповіту;
— визнання його недійсним;
— неприйняття спадщини або відмови від її прийняття спадкоємцями за заповітом;
— неохоплення заповітом усієї спадщини.

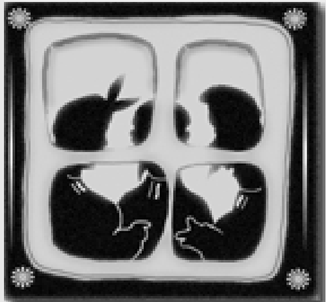
Право на спадкування спадкоємці за законом одержують почергово (все це — за статтею 1223 кодексу).

Згідно із статтею 1261 кодексу у першу чергу право на спадкування за законом мають діти спадкодавця, той з подружжя, який його пережив, та батьки.

Відповідно до статей 1268, 1269 кодексу спадкоємець, який постійно проживав разом із спадкодавцем на час відкриття спадщини, вважається таким, що прийняв спадщину, якщо протягом шести місяців, тобто строку, встановленого для прийняття спадщини, він не заявив про відмову від неї. Спадкоємець, який бажає прийняти спадщину, але на час відкриття спадщини не проживав постійно із спадкодавцем, має подати до нотаріальної контори заяву про прийняття спадщини. Заява про прийняття спадщини подається спадкоємцем особисто за місцем відкриття спадщини, тобто за останнім місцем проживання спадкодавця і в строк, визначений частиною першою статті 1270 кодексу.

Також зазначаємо, що відповідно до статей 1297, 1298 кодексу спадкоємець, який прийняв спадщину, у складі якої є нерухоме майно, зобов'язаний звернутися до нотаріуса за видачею йому свідоцтва про право на спадщину на нерухоме майно, яке видається спадкоємцям після закінчення шести місяців з часу відкриття спадщини.

Питання надсилайте за адресою редакції або на let@golos.com.ua з позначкою «Діалог».

Не треба вчити ящірок гавкати. Вони вміють самі

ЇХНІ ЗАХОПЛЕННЯ

ЗАКІНЧЕННЯ. ПОЧАТОК У ПОПЕРЕДНІХ «ПОСИДЕНЬКАХ».

Бакс — улюбленець жінок

Звичайно, він красень. О, цей гордий поворот голови, прикрашеної розкішними атрибутами природи, грація бійця, готового блискавично відбити атаку, цей очікувальний і попереджуючий погляд. Крім своєрідної краси, природа не обділила його й пам'яттю. Бакс, наприклад, любить Олю, а на Гену затаїв зло, хоча, напевно, має бути йому вдячний. Два роки тому Гена обрізав йому пазурі. Іноді вони застрявали в чомусь, і Бакс з такою силою намагався їх витягнути, що разом з пазуром рвав сухожилля. Бакс запам'ятав, що Гена завдав йому болю, обрізаючи пазурі, тому щоразу чекає від нього такої самої капості. Тим більше, що Гена не пускає його в спальню, тому доводиться гуляти тільки по своїй території — у вітальні, коридорі, іноді із заходом на кухню. З тераріуму Бакс виходить сам, бо інший спосіб його принижує. Неквапом спускається по сходах, прилаштованих поруч з його помешканням, і вирушає «дихати повітрям». Під час прогулянки його бажано не чіпати, навіть якщо захочеться вилити свою любов, наприклад, погладити. Обурений тим, що хтось посмів порушити його плани, може навіть вкусити. Нагулявшись, так само, сходами, піднімається нагору — відпочивати. Якщо Бакса винести на природу й відпустити — точно б утік. Бігають ігуани дуже швидко й за бажання можуть навіть на задніх лапках стояти. Вони вважаються близьким родичем василіска — ящірки Христа, у якої швидкість руху така, що на задніх лапах може перейти річку. Баксу шість років, і він цілком самостійний чоловік. Він відгукується на своє ім'я й любить пекінську капусту.

Фото з архіву родини Бершак.

Поки самець не наїсться, самки сидітимуть і ковтатимуть слину

На жаль, у неволі тварини втрачають свій інстинкт. Як розповідає Гена, свого часу вони з Олею тримали хамелеонів. Ті могли сидіти на одному місці цілу добу, і якщо спочатку ще намагалися «добувати» собі їжу з миски традиційним способом — за допомогою язика, що вистрілює, то потім зовсім зледащіли. Брали посудину з їжею в лапки, підносили до рота і їли. А що? Полювати не треба, все тобі подають на блюдечку. А от гекони токі й у неволі не розучилися гавкати. Вони нічні тварини, тому, як правило, починають свій «собачий» хор з другої години ночі до п'ятої ранку. Із цієї причини Гена поселив їх у віддалену кімнату, яка закривається. Дуже вже «гавкучі». А ще злючі. Без рукавиць їх не візьмеш. Сичать, вивертаються й боляче кусаються.

Спостереження за поведінкою тварин — дуже захоплива справа. Тим більше, якщо поруч фахівець, котрий не тільки дає цікавий коментар, але й на практиці показує можливості тварин, їхні сімейні закони й правила. У бородатої агами, наприклад, самка не може брати їжу в присутності самця. Як не намагався Гена спровокувати двох «дівчат» на те, щоб вони взяли з пінцета смачного тарганчика, ті тільки несміливо відкривали рота, не наважуючись підібратися до їжі й заковтнути її. Поки самець не наїсться й не відійде, самки сидітимуть і чекатимуть, ковтаючи слину, та робитимуть вигляд, що зовсім не хочуть трапезувати.

Господарство розміщене у двох кімнатах. Найспокійніші з тварин — рептилії, живуть у тераріумах у вітальні, ті, хто в постійному русі — в маленькій кімнаті. Нещодавно тут оселився кажан. Випадково опинився в кабінеті на роботі в Гени, і він приніс його додому. Тут же розмножується й «їжа». Величезні мадагаскарські таргани ховаються в шматках паперової упаковки від яєць і не перелазять за межі тераріуму. Виявляється, вони страшно не люблять вазелін, яким обмазані краї їхнього помешкання. Тарганів інших видів доводиться навпаки закривати так, щоб не було навіть найменших щілин. Щоб уникнути неприємностей. Якщо парочка особин вирветься на волю, вивести їх буде важко. Але таких випадків, на щастя, не було.

Всю цю екзотику Гена й Оля тримають зовсім не для бізнесу, а для себе, для душі. Таке в них захоплення. Навіщо це потрібно?

— А навіщо люди тримають у домі кішок і собак? — запитує Гена.

Алла АНТІПОВА.

На знімку: Баксу дозволили посидіти біля комп'ютера.

I СМІХ І ГРІХ!

Як дід Іван кума пригощав

Кілометрові черги за спиртним, коли його продавали лишень після обіду й давали по пляшці в руки, дід Іван добре пам'ятає.

Якось вистояв він таку чергу, купив омріяну пляшку і, заховавши у внутрішню кишеню піджака, рушив додому. По дорозі ще придбав десяток яєць на закуску, які склав до торбини (колись були такі плетені із цупких ниток сумки в дірочку).

Іде дід Іван й уявляє, як запросить на вечерю кума, як його пригощатиме... Аж раптом чує — щось ніби цокнуло об асфальт. Глядь, аж то яєчко з торби викотилося. І диво — не розбилося!

Нахилився дід Іван за тим яєчком, тільки-но його піднімати, а в цей час із-за пазухи пляшка випала, та з таким розмахом, що розбилася...

Поруч із розлитою на асфальті випивкою залишив дід Іван і закуску, попередньо хряпнувши нею об асфальт.

Оксана ЛУЦЕНКО.

ЦЕ ЦІКАВО

Стрільба по-македонськи

* Грецький філософ Анахарсис ділив усіх людей на три групи: ті, хто помер, ті, хто живі, і ті, хто плаває в морі.

* Початкова швидкість польоту пробки від шампанського — до 14 м/с, висота польоту — до 12 метрів.

* Перша реклама була надрукована в Англії в 1477 році. Це була реклама молитовної книги.

* У першому тисячолітті було 365 250 днів. У другому — 365 237. У третьому буде 365 242 дні.

* Китайське прислів'я говорить: «Той, хто не вміє посміхатися, не повинен займатися торгівлею».

* Стрільба із двох рук називається стрільбою по-македонськи.

* 28 листопада 2738 року відзначатиметься мільйонний день з початку нашої ери.

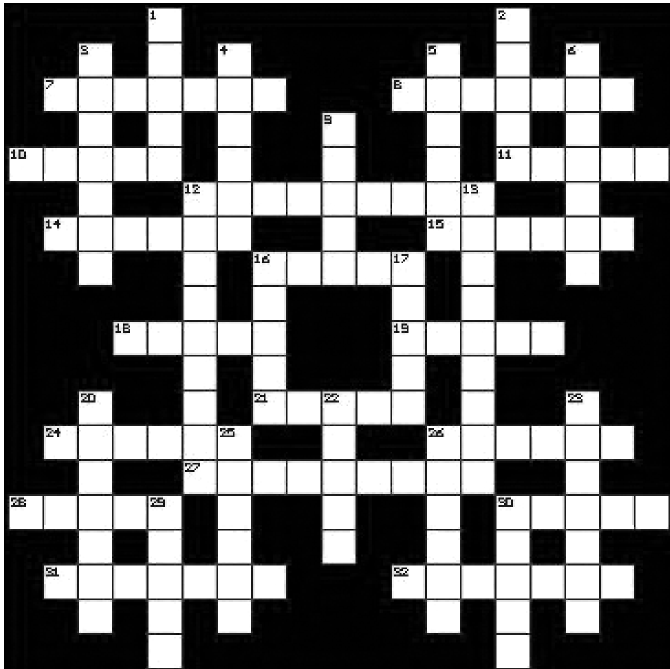
* Індуси вважають, що негідно вмирати в ліжку, треба вмирати біля річки.

ВПРАВИ ДЛЯ РОЗУМУ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Римський полководець, прихильник Цезаря. 8. Учасник кориди. 10. Невеликий схожий на ластівку птах. 11. Народні збори в Стародавній Греції. 12. В античній Греції — похвальна грамота над гробом померлого. 14. Банеподібна хата з гілок, кори або шкір у індіанців Північної Америки. 15. Римський політичний діяч, один з організаторів змови проти Юлія Цезаря. 16. Віршована строфа, яка складається з 14 рядків. 18. Варена олія, що йде на виготовлення олійних фарб, лаків. 19. Пристрій для піднімання й спускання по шахтному стовбуру людей, вагонеток. 21. Частина року, на яку припадають певні види робіт. 24. Великий феодальний землевласник. 26. Верхній хутряний одяг без рукавів у гуцулів. 27. Прилад для підтримування постійної температури. 28. Високий стрімкий берег. 30. Легке, розбірне житло. 31. Процес взаємного проникнення речовин при безпосередньому стиканні. 32. Верхній край шароварів, зашитий широким рубцем для втягування очкура.

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Їстівний гриб родини зморшкових. 2. Старовинний руський напій. 3. Властивість тіл зберігати стан спокою або руху. 4. Запашна речовина, що використовується під час богослужіння. 5. Стрічка для вплітання в косу. 6. Місце на річці, озері, де напувають худобу. 9. Газ, що використовується для наповнення електричних ламп. 12. Заклад для відпочинку. 13. Легкий однокінний двоколісний візок з одним сидінням і без козлів. 16. Демонстрування кінокартини без перерви протягом певного проміжку часу. 17. Птах ряду дятлоподібних. 20. Рід широконосих американських мавп. 22. Вищий орган управління в колективному господарстві. 23. Спортивні гонки на мікроавтомобілях. 25. Загальні міркування на противагу практичній діяльності. 26. Іспанський народний танець. 29. Місто в Єгипті. 30. Судно з двома і більше щоглами та косими вітрилами

Склав Іван ОКОВИТИЙ.

ВІДПОВІДІ НА КРОСВОРД

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 7. Антоній. 8. Пікадор. 10. Стриж. 11. Агора. 12. Панегірик. 14. Вігвам. 15. Кассій. 16. Сонет. 18. Оліфа. 19. Кліть. 21. Сезон. 24. Магнат. 26. Кептар. 27. Термостат. 28. Круча. 30. Шатро. 31. Дифузія. 32. Очкурня.
ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Сморж. 2. Брага. 3. Інерція. 4. Фіміам. 5. Кісник. 6. Водопій. 9. Аргон. 12. Пансіонат. 13. Кабріолет. 16. Сеанс. 17. Тукан. 20. Капуцин. 22. Збори. 23. Картинг. 25. Теорія. 26. Качуча. 29. Асуан. 30. Шхуна.

Біла квітка — кохання навік

Колись мандрівники та краєзнавці називали Поділля краєм райських долин. У тому раю, звісно, було б сумно без кохання. Легенди, перекази й навіть історичні документи донесли до наших сучасників десятки і сотні оповідок про амурні справи наших пращурів. І щасливі, і смішні, і трагічні. Коли у видавництві «Медобори-2006» вийшла книжечка «Романтичне Поділля» усього лише з невеликою жменькою тих історій, стало зрозуміло, якого чтива бракує українцям. Хто б то відмовився поринути в повість про щиру любов?! Люди охоче брали б такі видання навіть у дорогу — варто лише забезпечити книжку промовистою палітуркою та зручним форматом. А герої цілком можуть бути невигадані — бо он скільки в подільськім літописі любовних перлин. Про Тимоша Хмельниченка та Розанду, про Софію Потоцьку, про Ганнусю-Кармалючку, про Роксолану чемеровецьку та Роксолану Жванецьку, про Шимона та Емілію...

Одна переносить нас у весну 1912 року. У губернському Кам'янці травневе народне гуляння. Губернатор із дружиною та донькою-красунею щойно вийшли на велелюдний бульвар. І тут із-за кущів виступив юнак і вистрелив прямо в серце єдиної спадкоємиці старого правителя краю. Дівчина впала горілиць — навіки закрилися її блакитні очі. Другий постріл убивця спрямував у власну скроню... Усього за тиждень він (звали його Віталієм Калмиковим) отримав би атестат зрілості. І його жертва — Надія — теж закінчувала Маріїнську гімназію. Обом би жити і жити, але ж покинули вони прекрасний весняний світ... добровільно.

Віталій та Надія покохали одне одного з першого погляду. Поклялися білому цвіту весни, що любитимуться довіку. Коли вирішили просити благословення в батьків, губернаторський дім аж затрясся від гніву. Як смів цей нікчемний плебей, син швачки та поштаря, звести з розуму дворянку?! Молодим не лишалося нічого, як або забути кохання, або тікати світ за очі, або ж... укоротити собі віку. Таке рішення вони й прийняли на останньому на цім світі їхньому побаченні. Залишили передсмертну записку з проханням поховати їх поруч, бо вони тепер — Калмикови обоє, перед Богом і людьми.

Губернаторську доньку ховали з великою помпезністю. Відспівали в кафедральному соборі, а в усіх храмах відправили одночасно панахиди, несли через ціле місто, з військовим оркестром і траурними хорами. Того ж дня і на тому ж Руськофільварецькому цвинтарі мали похоронити й нещасного хлопця. Його труну несли гімназисти. Дорогою до них приєднався найкращий міський хор — із семінарії. Дві процесії зустрілися перед брамою цвинтаря. Спочатку мали пропустити губернаторську доньку. Її чекало місце на почесній алеї. Але за мить, услід за гробом дівчини, відтерши вбік усю процесію, гімназисти «вставили» свого друга. Обидві труни «пішли» в глиб кладовища, де було викопано дві могили і стояв дерев'яний хрест. Навколо було тісно від молоді. Кам'янецька знать залишилася далеко позаду. І тут хтось із натовпу скерував семінаристами. Ті грянули заборонене «Вихори ворожі». Якийсь промовець із висоти сусіднього хреста вигукнув: «Геть царя! Хай живе соціальна революція! Хай живе вільна Україна!» На чоловіка кинулися жандарми, які взялися з нагаями розігнати мітинг...

Історія, до речі, описана і в романі Юрія Смолича «Дитинство». Нині на старому цвинтарі не знайти ні того хреста, ні тих двох могил. Щороку в травні Кам'янець одягається в дивовижне біле шумовиння цвіту. Навіть старезні скелі стають білі. Наче наречені стрічають вас на кожному кроці. Хай вони будуть щасливими, а вік у їхньої любові — довгим-довгим.

Віра ШПИЛЬОВА.

Фото з сайта demiart.ru.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалами порушив справи про банкрутство:

№01/280 від 29.01.2009 р. Товариства з обмеженою відповідальністю «Корпорація «Райагробуд» (19604, Черкаська обл., Черкаський р-н, с. Червона Слобода, вул. Жовтнева, 15, код ЄДРПОУ 33007034, п/р №26002202020001 в ЧФ ВАТ КБ «Промекономбанк», м. Черкаси, МФО 354875);

№18/110 від 20.01.2009 р. суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Буднік Людмили Миколаївни (18035, м. Черкаси, вул. Набережна, 11. Ідентифікаційний код 2600319180, п/р №26007002956001 в ЧФ АТ «Укрінбанк», м. Черкаси, МФО 354314);

№18/112 від 20.01.2009 р. суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Соколової Вікторії Володимирівни (18015, м. Черкаси, вул. Пилипенка, 12, кв. 19, ідентифікаційний код 2954408866, п/р №26001000901001 в ЧФ ВАТ КБ «Надра», м. Черкаси, МФО 354916).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ №347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел.: 8 (096) 666-63-60).

Згідно ухвали Господарського суду Хмельницької області від 15 вересня 2008 року порушено провадження у справі №7/181 Б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Колос» (32431, Хмельницька область, Дунаєвецький район, с. Ставище, код ЄДРПОУ 21312850, ВАТ «РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ», МФО 315966, р/р 26040916).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Чернецьку Аллу Анатоліївну (ліцензія АВ №158528 від 11.01.2007 р., м. Хмельницький, вул. Соборна, 57, офіс 111).

Заяви кредиторів та санаторів приймаються в 30-денний термін з дня опублікування оголошення.

---

1. Замовник торгів ТОВ "Сервіс-Інвест" код ЕДРПОУ 31018149 1.1. Поштова адреса: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151 1.2. Юридична адреса: 83001, м. Донецьк , бул. Шевченка, 11 1.3.тел./факс: (062) 303-13-64 e-mail: kucher@servisinvest.donetsk.ua 2. Інформація про предмет закупівлі: Закупівля робіт з капітального ремонту силових трансформаторів на підстанціях: "Комуніст 35/6кВ", "Новотроїцька 110/35/6кВ", "ВАОК 110/35/6кВ", "Ленінська 110/6кВ" 3. Місце та спосіб отримання тендерної документації: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518, на письмовий запит, після надання платіжного доручення з відміткою банку, що свідчить про сплату вартості тендерної документації. 3.1. Місце та кінцевий строк подання тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул. Челюскінців, 151, кімната 518 до 13 00_17.03.2009 р. 3.2. Місце та дата розкриття тендерних пропозицій: 83001, м. Донецьк, вул.. Челюскінців, 151, кімната 511 о 14 00 17.03.2009 р. 4. Додаткова інформація: 4.1. Процедура здійснення закупівлі: відкриті торги; 4.2. Відповідальний за проведення торгів: Кучер Дмитро Анатолійович; 4.3. Вартість тендерної документації: 574,22 грн. з ПДВ. 4.4. Закупівля здійснюється згідно з Порядком придбання товарів, робіт і послуг ліцензіатами, ціни (тарифи) на відповідну діяльність яких встановлюються НКРЕ, затвердженого Постановою Національної комісії регулювання електроенергетики України від 25 грудня 2002 р. №1455 із змінами і доповненнями, внесеними постановами Національної комісії регулювання електроенергетики України від 2 липня 2003 року N 652, від 23 лютого 2004 року N 167, від 30 квітня 2004 року N 434, від 29 червня 2006 року N 865.

Повідомлення
про доповнення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин"

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин" доводить до відома акціонерів товариства, що за пропозицією акціонерів Товариства до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин", які відбудуться 27 лютого 2009 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, загальне повідомлення про які було опубліковане в газетах "Голос України" № 1 (4501) від 09.01.2009 р., та "Одеський вісник" № 1-2 (4401-4402) від 10.01.2009р. доповнити наступними пунктами:

3. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
4. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
5. Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
6. Обрання нового реєстратора, який вестиме реєстр власників іменних цінних паперів Товариства, передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства новому реєстратору та затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства з новим реєстратором.

Телефон для довідок: 8-048-734-48-09.

Правління Товариства.

ЗАТ "Сніжинка"

повідомляє, що чергові збори акціонерів відбудуться 10 квітня 2009 року о 14.00 за адресою: вул. Мохначанська, 27, м. Харків.

Порядок денний

1. Звіт про фінансово-господарську діяльність товариства у 2008 р.
2.Переобрання голови правління.

Правління.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 28 січня 2009 року по справі № 10/3-09 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо спільного підприємства «Вінницьке автотранспортне підприємство облспоживспілки» (код ЄДРПОУ 01736192, п/рахунок 26006051108540 в Укрсоцбанк м. Вінниця, МФО 302010, вул. Чехова, буд. 29, м. Вінниця).

Ліквідатором призначено Наконечного Валерія Афанасійовича (м. Вінниця, вул. Свердлова, буд. 183, кв. 14).

Господарським судом Черкаської області 03 лютого 2009 р. прийнята постанова у справі № 01/308 про визнання банкрутом і відкриття ліквідаційної процедури відносно СПД Курч Юрія Петровича, ідент. номер 2597008155, 18000, м. Черкаси, вул. Різдвяна, 91, кв. 26. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кугота Ігоря Петровича (тел. 8 (098) 475-67-76; 20700, м. Сміла, вул. Колгоспна, 12.

Господарським судом Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) постановою від 25 грудня 2008 року по справі № 12/107-Б-05 Новотроїцький міжгалузевий комбінат комунальних підприємств смт. Новотроїцьке, вул. Белінського, 4, код ЄДРПОУ 03355614 визнано банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Косенко Сергія Георгійовича, ліцензія серії АБ № 216842 (пр. Війського, 6, 2-й поверх, каб. 221, м. Херсон, 73000, т. 8 050 521-72-66).

Ухвалою від 04.12.2008 р. Господарський суд Херсонської області (73000, місто Херсон, вулиця Горького, 18) порушив справу №12/266-Б-08 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю «Ворлд Імпекс» (юридична адреса: 75700, Херсонська обл., м. Скадовськ, вул. Чапаєва, 121, код ЄДРПОУ 32368243, рахунок 26060052300348 в Херсонській філії «Приватбанку», м. Херсон, МФО 352479).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Білоусова Ігора Валентиновича, ліцензія Державного департаменту з питань банкрутства від 07.05.2008 р. серія АВ №397151, поштова адреса: 73000, м. Херсон, проїзд Військовий, 6, офіс 7, тел./факс: 8 (0552) 494389.

Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Повідомлення
про доповнення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин"

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин" доводить до відома акціонерів товариства, що за пропозицією акціонерів Товариства до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин", які відбудуться 03 березня 2009 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, загальне повідомлення про які було опубліковане в газетах "Голос України" № 2 (4502) від 13.01.2009 р., та "Одеський вісник" № 3 (4403) від 13.01.2009 р.. доповнити наступними пунктами:

3. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
4. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
5. Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
6. Обрання нового реєстратора, який вестиме реєстр власників іменних цінних паперів Товариства, передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства новому реєстратору та затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства з новим реєстратором.

Телефон для довідок: 8-048-734-48-09.

Правління Товариства.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 27.01.2009 р. у справі №4/56 порушено провадження у справі про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном малого приватного підприємства «Тетяна» (35500, Рівненська область, м. Радивилів, вул. Волковенка, 17, код ЄДРПОУ 30155899).

Розпорядником майна підприємства призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія АБ №176236).

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва від 28.01.2009 р. по справі № 50/51-44/420-б ПП «НАФТОПРОМВУГІЛЛЯ» (код ЄДРПОУ - 31725599) розташоване за адресою: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, 58 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Євразія».

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області від 27.01.2009 р. у справі № 4/48 порушено провадження у справі про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном малого приватного підприємства «АВ Група» (35500, Рівненська область, м. Радивилів, вул. Кременецька, 102, код ЄДРПОУ 30886139). Розпорядником майна підприємства призначено арбітражного керуючого Тихончук Лесю Хотіївну (ліцензія АБ № 176236). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації даного оголошення.

Постановою Господарського суду Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) по справі № 5/146-Б-07 від 05.02.2009 р. Відкрите акціонерне товариство «Скадовське АТП-16544» Херсонська обл., м. Скадовськ, вул. Кірова, 80, код ЄДРПОУ 03119109, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Циркунову О. О. (ліцензія АБ № 176247 від 12.10.2005 р., поштова адреса: 73000, м. Херсон, вул. Гоголя, 11, кв. 4).

Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе,7) по справі №10/220-08 від 28.01.2009 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру Сільськогосподарського виробничого кооперативу «Кіблицький», с. Кіблич Гайсинського району Вінницької області, код 03734151, р/р 260039879 в ВОД «Райффайзен Банк Аваль», МФО 302247. Ліквідатором призначено Томашука М. С., 1-пров. Лісовий, 16, с. Майдан-Чапельський Вінницького району Вінницької області.

Повідомлення
про доповнення до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин"

Закрите акціонерне товариство "Одеський завод шампанських вин" доводить до відома акціонерів товариства, що за пропозицією акціонерів Товариства до порядку денного позачергових загальних зборів акціонерів ЗАТ "Одеський завод шампанських вин", які відбудуться 02 березня 2009 року о 14.00 за адресою: м. Одеса, Французький бульвар, 36, загальне повідомлення про які було опубліковане в газетах "Голос України" № 2 (4502) від 13.01.2009 р., та "Одеський вісник" № 3 (4403) від 13.01.2009 р.. доповнити наступними пунктами:

3. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової Ради Товариства.
4. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.
5. Відкликання та обрання Голови Правління Товариства.
6. Обрання нового реєстратора, який вестиме реєстр власників іменних цінних паперів Товариства, передача ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства новому реєстратору та затвердження умов договору на ведення реєстру власників іменних цінних паперів Товариства з новим реєстратором.

Телефон для довідок: 8-048-734-48-09.

Правління Товариства.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18.03.04 р. №1625-IV «Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» господарський суд Івано-Франківської області повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидата на посаду судді господарського суду Івано-Франківської області безстроково **Максимів Тетяни Володимирівни.**

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) за заявою Тростянецької ОДПІ 12.01.2009 р. було порушено провадження у справі № 5/32-09 про банкрутство Приватного підприємства «Олександр - Ц» (24313, Вінницька обл., Тростянецький р-н, с. Гордіївка, вул. Степова, 1, код: 33708156).

03.02.2009 р. постановою господарського суду по справі 5/32-09 ПП «Олександр - Ц» визнано банкрутом.

Ліквідатором по справі № 5/32-09 призначено Тростянецьку ОДПІ.

Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з моменту опублікування оголошення.

Згідно рішення загальних зборів учасників СТОВ «Світоч» від 27 січня 2009 року СТОВ «Світоч» (код 03744920) ліквідується. Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом двох місяців з дня публікації оголошення за адресою: с. Меленці, Любарський район, Житомирська область, індекс - 13112.

Господарським судом м. Києва визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «Торговий дім «Агротон», ідентифікаційний код 32827798, та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором боржника призначено ініціюючого кредитора. Претензії кредиторів приймаються за адресою: м. Київ, вул. Басейна, 13, кв. 1, тел.: 234-25-12 та тел.: 234-57-66.

За адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, каб. 4 відбудуться аукціони з визначення переможця щодо майна наступних підприємств:

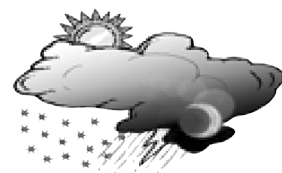
20 березня 2009 р. об 11 год. 00 хв. - Кооператив "Художремфасад", а саме: Лот № 1: Будівля Виробничого корпусу, літ А, площа 562,1 м. кв., за ціною 67796,00 грн. Місцезнаходження майна: Закарпатська область, м. Мукачево, вул. Коцюбинського, 4.

Результати аукціону та визначення їх переможця по кожному аукціону оформлюються протоколом, який затверджується Організатором аукціону (продажу), та підписується переможцем аукціону. Особа, яка стала переможцем аукціону за наслідками проведеного аукціону, отримує право на придбання відповідного об'єкту (майна). Таке право ним реалізується шляхом укладення відповідного договору купівлі-продажу, який укладається між продавцем та переможцем аукціону, з врахуванням вимог, встановлених законом. На аукціоні можуть бути присутні й інші особи, якщо вони внесуть вхідну плату в розмірі 500,00 грн. Вартість аукціонної документації становить 500,00 грн.

Для участі в аукціоні потенційним покупцям не пізніше, ніж за три дні до початку аукціону слід подати організатору аукціону (продажу) заяву; копію паспорту (перші чотири сторінки та сторінки, де вказана останнє місце реєстрації) або документу, що його замінює; належну копію ідентифікаційного коду фізичної особи або представника юридичної особи; оригінал документу, що посвідчує повноваження представника юридичної особи; оригінал документу про сплату гарантійного внеску; оригінал документу про сплату реєстраційного внеску; оригінал довідки про те, що проти учасника аукціону не порушено справу про банкрутство; оригінал декларації про доходи для покупців-фізичних осіб; нотаріально засвідчені копії установчих документів для покупців-юридичних осіб та суб'єктів підприємницької діяльності (копію рішення про участь в аукціоні - для органів місцевого самоврядування) та внести в безготівковому порядку грошові кошти в розмірі 10% від початкової ціни кожного лоту на рахунок організатора аукціону (продажу) та реєстраційний внесок (17 грн.) на рахунок організатора аукціону (продажу) - Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Закарпатській області у УФ "Укргазбанк" м. Ужгород, вул. Швабська, 70, п\р № 260091506, Код 26252740, МФО 312776. Затверджений протокол аукціону є підставою для укладення протягом 15 дн. договору купівлі-продажу між переможцем та продавцем. З майном можна ознайомитися щодня, крім вихідних, з 9 до 16 години за адресою місцезнаходження майна. З усіх питань організації та проведення аукціону слід звертатися з понеділка по п'ятницю з 09 по 18 год. до організатора аукціону (продажу) за адресою: Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська, 59, тел. (80312) 619122.

ЦЬОГО ДНЯ, 17 ЛЮТОГО

1664. Біля Новгорода-Сіверського поляки стратили Івана Богуна. 1859. Народився мікробіолог та епідеміолог, академік Микола Гамалія. У 1886 р. разом з І. Мечниковим організував в Одесі першу в Росії бактеріологічну станцію. 1904. У Мілані (Італія) відбулася прем'єра опери Дж. Пуччіні «Мадам Баттерфляй». Вважається, що найкращою виконавицею головної партії була Соломія Крушельницька. 1919. Директорія звернулася до урядів Антанти та США з проханням про допомогу в боротьбі з більшовиками. 1929. Народився Ясір Арафат, багаторічний палестинський лідер. 1929. На Північній Буковині створено легальну організацію трудящих «Визволення». Діяла під керівництвом комуністів. 1944. Загинув у бою юний партизан Валя Котик. Герой Радянського Союзу.

Сьогодні на більшій частині території істотних опадів не очікується. Нічна температура становитиме 0–6° морозу, у західних областях 4–9°, в Карпатах і на Прикарпатті до 12–14° морозу. Вдень термометри покажуть від 3° морозу до 3° тепла. У південній та східній частині країни вночі близько 0°, вдень 1–7° тепла *(Укрінформ)*.

Турнірна хроніка

Фрістайл. Москва (Росія). Заключний етап Кубка світу в акробатиці. Українець Станіслав Кравчук посів третю сходинку. Переможцем змагань став американець Сент-Ондж, друге місце в Дмитра Дашинського з Білорусі. Українці Енвер Аблаєв та Олександр Авраменко посіли 6-е та 7-е місця відповідно.

Біатлон. Пхенчхан (Корея). Чемпіонат світу. Напередодні старту чемпіонату стало відомо, що представники збірної Росії Катерина Юрьєва, Альбіна Ахатова та Дмитро Ярошенко, допінг-проби яких двічі дали позитивний результат, залишили розташування своєї команди у Пхенчхані і повернулися до Росії. Як офіційно оголосив на тренерській раді Міжнародного союзу біатлоністів (IBU) голова організації Андерс Бессеберг, допінг-тести росіян дали позитивний результат. Це підтвердила проба «В».

Чоловіки. Спринт. 1. Бьорндален. 2. Бергер. 3. Ганеволд (усі —Норвегія) ... 12. Андрій Дериземля (Україна). Перегони переслідування (12,5 км). 1. Бьорндален. 2. Чудов (Росія). 3. Ус (Норвегія)... 7. Дериземля.

Жінки. Спринт, 7,5 км. 1. Вільгельм. 2. Гаусвальд (обидві — Німеччина). 3. Зайцева (Росія). Перегони переслідування. 1. Йонссон (Швеція). 2. Вільгельм. 3. Зайцева... 19. Віта Семеренко (Україна).

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. Дивізіон «Захід». 13—14 лютого. «Капітан» (Ступіно) — «Сокіл» (Київ). 2:4, 3:4 (б). «Рись» (Подольськ) — «Титан» (Клин). 2:3 (б), 1:4. МХК «Крилья Совєтов» (Москва) — «Дмитров». 2:3 (от), 3:4. «Рязань» — «Крилья Советов» (Москва). 2:3 (б), 5:2. «Бєлгород» — ВМФ (Санкт-Петербург). 1:3, 5:0. «Липецьк» — «Кристал» (Електросталь). 7:4, 5:2. «Дмитров» — 143 очка, «Сокіл» — 140, «Рись» — 121, МХК «Крилья Совєтов» — 116, «Рязань» — 104, «Капітан» — 93, «Бєлгород» — 72, «Липецьк» — 68, «Крилья Совєтов» — 63, ВМФ — 61, «Кристал» — 51, «Титан» — 48.

Легка атлетика. Карлсруе (Німеччина). Зимова серії Гран-прі IAAF «BW-Bank-Meeting». Українка Тетяна Петлюк на своїй коронній дистанції 800 метрів посіла друге місце із результатом 1.59,63. У фінальному забігу А срібна призерка чемпіонату світу-2008 у закритих приміщеннях показала третій результат сезону в світі. Тетяна фінішувала другою, поступившись італійці Елізі Кузма, котра після старту в Німеччині очолила світовий топ-лист з результатом 1.59,25 і при цьому встановила новий рекорд Італії для закритих приміщень.

Сторінку підготував Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

До останніх секунд

Баскетбол. Кубок України. Чоловіки. Турнір чотирьох. 13 лютого. 1/2 фіналу. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Пульсар» (Рівне). 84:55 (24:9, 22:10, 23:17, 15:19). «Київ» — «Хімік» (Южний). 85:60 (22:19, 26:14, 21:15, 16:12).15 лютого. **Фінал**. «Київ» — «Азовмаш». 74:75 (16:16, 15:24, 22:17, 21:18).

Жінки. 1/2 фіналу. «Козачка» (Запоріжжя) — «Чайка» (Бердянськ). 97:66 (23:23, 31:19, 24:12, 19:12) ТІМ-СКУФ (Київ) — «Олімп»-НАЕК (Южноукраїнськ, Миколаївська область). 95:64 (18:12, 22:23, 25:2, 30:27). **Фінал**. ТІМ-СКУФ — «Козачка». 90:91 (от) (15:25, 17:20, 21:16, 29:21, 8:9).

Обидва фінали подарували глядачам захопливе видовище — гостре і драматичне. Доля кубків вирішилася останньої миті. У жінок навіть овер-тайм знадобився. Одне слово, всі чотири претенденти заслуговували на призи. Однак, як то кажуть, перемогли сильніші. Отож вітаємо «Азовмаш» і «Козачку» із заслуженим тріумфом!

На знимку: атакує герой кубкового фіналу Кхалід Ель-Амін.

Фото Володимира КОТЛЕНКА.

Подяка за любов

Легка атлетика. Олімпійських чемпіонів Пекіна у стрибках із жердиною — австралійця Стівена Гукера та росіянку Олену Ісінбаєву **(на знімку)** — називали фаворитами ювілейного, XX міжнародного легкоатлетичного турніру «Цептер — Зірки жердини», який відбувся в неділю в Донецьку. Обидва атлети виправдали сподівання, ставши переможцями: Гукер — із результатом 5 метрів 92 сантиметри, Ісінбаєва — 5 метрів рівно.

Багаторазова рекордсменка світу встановила два нових рекорди, хоча і змусила похвилюватися донецьку публіку, яка заповнила палац спорту «Дружба». Виходу до сектора легкоатлетка чекала близько чотирьох годин (її потенційні суперниці змагалися на нижчих висотах). 4 метри 76 сантиметрів Олена подолала з першої спроби. А ось на наступній висоті — 4 метри 86 сантиметрів —два стрибки виявилися невдалими. На той момент лідером змагань була Фабіана Мюрер із Бразилії, яка встигла побити в Донецьку два рекорди Південної Америки для закритих приміщень. І лише після успішного завершального стрибка Ісінбаєвої крапка в суперечці за перше місце була поставлена. Мюрер була другою (4 метри 81 сантиметр), третє місце посіла досвідчена Моніка Пірек із Польщі (4 метри 71 сантиметр).

Уболівальники стали свідками встановлення двох поспіль світових рекордів для закритих приміщень: спочатку Ісінбаєва двічі невдало стрибнула, намагаючись подолати рекордні 4 метри 96 сантиметрів. Після чого зробила хід, випробуваний торік: попросила підняти планку на сантиметр вище —до 4.97 — і впоралася з висотою, встановивши новий світовий рекорд. Потім замовила 5 метрів, котрі й здолала з другої спроби. «Світові рекорди планувати дуже складно, але на п'ять метрів хотілося стрибнути саме тут, для всіх донецьких глядачів. Вони мене дуже люблять, і хотілося віддячити їм за це», — пояснила спортовка, для якої «Зірки жердини» були першим стартом у сезоні.

Донецьк Олена вважає щасливим для себе містом: адже саме тут вона встановила два своїх перших зимових світових рекорди, після чого, за її словами, «життя перевернулося». До речі, чемпіонка тут придбала квартиру і знайшла... коханого хлопця на ім'я Артем.

А ось для Стівена Гукера спроба штурмувати світовий рекорд завершилася невдало. Як відомо, рекорд світу для закритих приміщень встановив ще 1993 року в Донецьку Сергій Бубка. «Для мене 6.16 — цільова і магічна висота, — зізнався пан Гукер. — Я завжди її замовляю на змаганнях і вже дуже-дуже близький до мети. Можливо, наступний раз буде вдалішим». Найвище особисте досягнення австралійця — 6 метрів 06 сантиметрів.

Друге і третє місця у чоловіків посіли відповідно росіянин Євген Лук'яненко (5.82) та американець Дерек Майлз (5.72). Найкращим серед українських спортовців був Олександр Корчмід (5.62).

Ліна КУЩ.

Донецьк.

Фото Ігоря ТКАЧЕНКА (Укрінформ).

Бійку замовляли?..

Футбол. Іспанія. Контрольний матч. 14 лютого. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Динамо» (Росія, Москва). 1:1. Голи:** Кравченко, 27. Кержаков, 43.

«Динамо» К: Шовковський (Богуш, 46), Несмачний, Михалик, Бетау, Ель-Каддурі, Єременко, Вукоєвич, Гіоане (Кравець, 60), Кравченко, Нінкович, Мілевський. **Тренер** — Юрій Сьомін.

«Динамо» М: Габулов, Колодін (Карпович, 46), Гранат, Димидко (Свєжов, 46), Танасьєвич, Фернандес, К. Комбаров, Хохлов, Д. Комбаров, Кержаков, Вілкшир (Смолов, 46). **Тренер** — Андрій Кобєлєв.

Кияни проводили свій останній контрольний поєдинок перед матчем Кубка УЄФА проти «Валенсії». Юрій Сьомін пообіцяв, що в цьому поєдинку він визначить склад, котрий зіграє проти іспанського клубу.

Перший тайм відбувався досить динамічно. Українська команда відкрила рахунок. Кравченко зі штрафного влучив у «дев'ятку». А за дві хвилини до перерви москвичі зрівняли рахунок. Після відпочинку ігрова «погода» помітно зіпсувалася. Футболісти московського клубу ігнорували правила, діяли грубо і жорстоко. Один із них, Кирило Комбаров, кинувся битися до Бадра Ель-Каддурі. Арбітрові і його асистентам ледве вдалося розтягти «борців».

Але войовничий запал москвичів дужчав. Ось тоді наставник киян вирішив не випробовувати долю і забрав свою команду з поля. Сталося це на 67-й хвилині...

Але це вже події минулого. Сьогодні до Києва прилітає «Валенсія». Завтра на стадіоні імені Валерія Лобановського вона зіграє проти київського «Динамо» перший матч 1/16 Кубка УЄФА (початок о 19.00). Синоптики обіцяють 2—3 градуси морозу, можливий невеликий сніг.

Грають наші конкуренти

Результати матчів у національних чемпіонатах суперників українських клубів у Кубку УЄФА. **Іспанія**. «Валенсія» — «Малага». 1:1. **Голи**: Вілья, 53 —Альбіоль, 59 (автогол).

«Валенсія»: Сесар, Мадуро, Альбіоль, Марчена, Моретті, Албельда, Бараха (Фернандеш, 64), Гоакін, Сілва, Вісенте (Мата, 70), Вілья.

Італія. «Ювентус» (Турин) — «Сампдорія» (Генуя). 1:1. Голи: Амаурі, 62 — Пацціні, 10.

«Сампдорія»: Кастеллацці, Станкявічюс, Гастальделло (Феррі, 71), Раджі (Да Кошта, 58), Саммарко, Франческіні, Падаліно, Паломбо, Пьєрі, Пацціні, Кассано (Ціглер, 76).

Воронін переміг «Баварію»

У черговому турі чемпіонату німецької бундесліги берлінська «Герта» вдома перемогла мюнхенську «Баварію» — 2:1. Обидва м'ячі у переможців забив форвард збірної України Андрій Воронін.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 277

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

